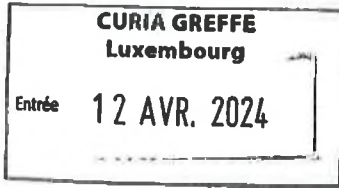

Dosar nr. 655/2/2023

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28 februarie 2024
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: IULIANA OSTACHE
GREFIER: FLORENTINA BĂLAȘA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ, formulate de reclamanta ALIZEU EOLIAN SA în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, DGRFP BUCUREȘTI - ADMINISTRAȚIA FISCALĂ PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII BUCUREȘTI, DGRFP BUCUREȘTI - ADMINISTRAȚIA SECTOR 4 A FINANTELOR PUBLICE și MINISTERUL FINANTELOR - DIRECȚIA GENERALĂ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, având ca obiect „*contestație act administrativ fiscal – Ordin nr.856/2022*”.

Dezbaterile asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări preliminare și asupra cererii de suspendare a judecării cauzei au avut loc în ședința publică de la termenul din data de 14.02.2024, care fac parte integrantă din prezenta, când, instanța a amânat pronunțarea la data de 28.02.2024, conform art. 396 alin. 1 C.proc.civ.

CURTEA

1. **Asupra cererii reclamantei de sesizare Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, reține următoarele:**

I. OBIECTUL LITIGIULUI. PROCEDURA ÎN FAȚA INSTANȚEI NAȚIONALE.

2. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția a IX-a CAF, la data de 01.02.2023, reclamanta ALIZEU EOLIAN SA în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ-DIRECȚIA GENERALĂ PROCEDURI PENTRU ADMINISTRAREA VENITURILOR, DIRECȚIA GENERALA REGIONALA A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI - ADMINISTRAȚIA SECTOR 4 A FINANTELOR PUBLICE, MINISTERUL FINANTELOR - DIRECȚIA GENERALĂ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR și PREȘEDINTELE AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ a solicitat :

- anularea Ordinului nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis de Președintele ANAF;

- anularea Declarațiile de impunere depuse de Alizeu Eolian pentru impozitul instituit prin art. 15 din O.U.G. nr. 27/2022 pentru (i) luna aprilie 2022 (în valoare de 3.880.210 lei), (ii) luna mai 2022 (în valoare de 1.589.024 lei), (iii) luna iunie 2022 (în valoare de 3.411.755 lei), (iv) luna iulie 2022 (în valoare de 5.925.447 lei) și (v) luna august 2022 (în valoare de 14.168.215 lei);

Conform cu originalul
GREFIER

- anularea Deciziei/Referatului de soluționare nr. A_GVB 467/4.08.2022 emis de ANAF-DGPAV prin care a fost respinsă plângerea prealabilă împotriva Ordinului nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

- anularea Deciziei nr. M-SLP 837618/09.08.2022 emisă de MF-DGSC prin care a fost respinsă contestația administrativă împotriva Declarației de impunere pentru luna mai 2022; anularea Deciziei nr. M-SLP 838485/09.09.2022 emisă de MF-DGSC prin care a fost respinsă contestația administrativă împotriva Declarației de impunere pentru luna iunie 2022;

- obligarea pârâților la restituirea către reclamantă a sumei de 28.974.651 lei achitate pentru aprilie 2022 - august 2022 cu titlu de impozit în baza Ordinului nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis de Președintele ANAF și a Declarațiilor de impunere;

- obligarea pârâților la plata dobânzilor fiscale la sumele achitate pentru aprilie 2022 - august 2022 cu titlu de impozit în baza Ordinului nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis de Președintele ANAF și a Declarațiilor de impunere, dobânzi calculate de la data plății acestor sume și până la data restituirii sau compensării acestor sume în urma anulării actelor administrativ fiscale contestate.

3. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a arătat, în esență, că nelegalitatea actelor administrative contestate rezidă în următoarele motive de nelegalitate

- se încalcă principiul neretroactivității și previzibilității impunerii fiscale, încălcare este confirmată și de Comisia Europeană în îndrumările date de aceasta statelor membre;

- contravine obiectivelor europene în ceea ce privește realizarea neutralității climatice până în 2050, protecția mediului, precum și politici UE în materie de taxare a energiei;

- reprezintă un ajutor de stat acordat ilegal producătorilor de energie electrică care pun capacitățile de producție în funcțiune ulterior intrării în vigoare a O.U.G. nr. 27/2022, respectiv a companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare, aspect ce contravine art. 107 alin. (1) și art. 108 alin. (3) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (în continuare „TFUE”);

- se creează bariere la libertatea de stabilire și libertatea de circulație a capitalurilor, care contravin art. 49, art. 56 și art. 63 din TFUE;

- echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare, care este contrară Directivei (UE) 2019/944 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE;

- aduce atingere dreptului de proprietate al reclamantei protejat la nivel național și comunitar;

- aduce atingere libertății economice, respectiv îngrădește în mod nejustificat libertatea comerțului și autonomia întreprinderilor;

- se încalcă principiul justei așezări a sarcinii fiscale și principiul evitării dublei impuneri;

- încalcă principiul egalității fiscale, fiind impus în mod discriminatoriu numai anumitor producători de energie electrică;

- încalcă dispozițiile art. 115 alin. (6) și art. 139 din Constituție, deoarece este impus printr-o ordonanță de urgență, încălcându-se interdicția de a se legifera prin astfel de acte în domeniul drepturilor, libertăților sau îndatoririlor fundamentale;

- impozitul este impus în baza art. 15 din O.U.G. nr. 27/2022 și în baza Anexei nr. 6 la OUG nr. 27/2022, aprobate începând cu 14 iulie 2022 prin Legea nr. 206/2022, care toate prezintă o serie de vicii de constituționalitate (extrinseci și intrinseci), parte din ele subsumate criticilor de mai sus;

- Ordinul nr. 856/2022 încalcă dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și pe cele ale Legii nr. 52/2003, întrucât, pe de o parte, nu conține un referat de aprobare care să respecte prevederile legale și, pe de altă parte, nu a fost respectat termenul imperativ de 30 de zile lucrătoare în care Ordinul nr. 856/2022 ar fi trebuit să fie publicat, prealabil avizării sale;

- Ordinul nr. 856/2022 încalcă legislația primară în baza căreia a fost adoptat, respectiv dispozițiile din OUG nr. 27/2022, întrucât exceptează doar producătorii de energie electrică care și-au pus în funcțiune capacitățile de producție după data de 22 martie 2022;

- impozitul instituit prin O.U.G. nr. 27/2022 încalcă art. 401 din Directiva de TVA 2006/112/CE.

4. La data de 17.02.2023, pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, legal citată, a formulat **întâmpinare** prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive în ceea ce privește capetele 4, 5, 6 și 7 din cererea de chemare în judecată, excepția inadmisibilității în ceea ce privește capătul 2 de cerere, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

5. La data de 17.02.2023, pârâțul Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, legal citat, a formulat **întâmpinare** prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive și respingerea cererii formulate de Alizeu Eolian SA în contradictoriu cu Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca fiind formulată în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesuală pasivă.

6. La data de 02.03.2023, pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, a depus completare la **întâmpinare** prin care a formulat apărări cu privire la motivele invocate de reclamantă la punctele 1 și 3 din cererea de chemare în judecată

7. La data de 21.03.2023, pârâțul Ministerul Finanțelor - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, legal citat, a formulat **întâmpinare** prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția inadmisibilității acțiunii în ceea ce privește capătul 2 de cerere, excepția inadmisibilității criticilor aduse de reclamantă pe fondul cauzei prin raportare la faptul că acestea vizează, în fapt, nelegalitatea dispozițiilor OUG nr.27/2022, respectiv legislația în temeiul căreia au fost adoptate actele criticate de reclamantă, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

8. La data de 18.04.2023, reclamanta a depus **răspuns la întâmpinare** prin care a solicitat respingerea excepțiilor și apărărilor de fond formulate de pârâți și admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

9. La data de 07.03.2023 pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București- Administrația Sectorului 4 a Finanțelor Publice a depus **întâmpinare** prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția inadmisibilității, iar pe fond respingerea cererii ca neîntemeiate.

10. La termenul de judecată din data de 26.05.2023 reclamanta a formulat **cerere modificatoare** solicitând introducerea în cauză a D.G.R.F.P. București - Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București.

11. La termenul de judecată din data de 26.05.2023 Curtea, a dispus introducerea în cauză, în calitate de pârât a D.G.R.F.P. București - Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București.

12. La data de 16.08.2023 pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a formulat **întâmpinare** la cererea modificatoare prin care a solicitat admiterea excepțiilor invocate, iar în situația respingerii acestora, respingerea acțiunii și a cererii precizatoare ca neîntemeiate.

13. La data de 25.09.2023 pârâta D.G.R.F.P.B.-Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a formulat **întâmpinare** prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive referitoare la capătul de cerere privind anularea actelor administrative, excepția inadmisibilității, iar pe fond respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată

14. Prin încheierea de ședință din data de 03.11.2023, Curtea, a calificat excepția lipsei calității procesuale pasive a Direcției Generale Proceduri pentru Administrarea Veniturilor structură din cadrul ANAF pentru petitele 1,3,8 ca fiind excepția lipsei capacității procesuale de folosință, a calificat excepția inadmisibilității criticilor aduse de către reclamantă pe fondul cauzei, ca fiind o apărare de fond, urmând a fi valorificată în analiza temeinicicii cauzci, a admis excepția tardivității formulării întâmpinării de către pârâta D.G.R.F.P. București - Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, iar consecința admiterii acestei excepții a fost decăderea pârâtei din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții de ordine privată. De asemenea, a apreciat că excepția inadmisibilității pentru neparcurgerea procedurii prealabile este o excepție de ordine privată, prin urmare pârâta D.G.R.F.P. București - Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București este decăzută din dreptul de a invoca această excepție.

15. Prin încheierea de ședință din data de 24.11.2023, Curtea, a admis excepția lipsei capacității procesuale de folosință a Direcției Generale Proceduri pentru Administrarea Veniturilor și a respins cererea de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Proceduri pentru Administrarea Veniturilor ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință; a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a respins cererea de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâtul Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă; a respins ca neîntemeiate excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Finanțelor - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Sectorului 4 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice, excepția lipsei de interes, excepțiile de inadmisibilitate cu privire la petitele 2,6, 7.

16. În cauză, reclamanta ALIZEU EOLIAN S.A. a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al art. 412 alin. (1) pct. 7 C.proc.civ., având în vedere, pe de o parte, dispozițiile Ordonanței de urgență nr. 27 din 18 martie 2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022- 31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei (în continuare „OUG nr. 27/2022”) și ale Anexei nr. 6 la OUG nr. 27/2022 (forma aplicabilă până la 14.07.2022 cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022) și ale Legii nr. 206/2022, sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări cu privire la/menite să ofere o interpretare a dreptului Uniunii care să fie utilă în dezlegarea de către instanța națională a cazului, față de următoarele probleme de drept:

a) În primul rând, compatibilitatea cu prevederile art. 107 TFUE privind ajutoarele de stat a dispozițiilor din OUG nr. 27/2022 (forma aplicabilă până la 14.07.2022 cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022) și ale Legii nr. 206/2022, care impun un impozit doar anumitor categorii de producători de energie electrică, inclusiv din surse regenerabile, nu și celorlalți producători (a producătorilor de energie electrică care pun capacitățile de producție în funcțiune „după data intrării în vigoare a OUG nr. 27/2022” [art. 15 alin. (2) din OUG nr.

27/2022], a „producătorilor de energie electrică care se află în portofoliul statului român sau care sunt titulari de acorduri petroliere” [art. 15 alin. (5) raportat la art. 14 alin. (6) și (7) din OUG nr. 27/2022], precum și a „companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare” [art. 15 alin. (2) din OUG nr. 27/2022, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 206/2022)];

b) În al doilea rând, compatibilitatea cu principiul general al nediscriminării între producătorii de energie electrică din surse regenerabile și producătorii de energie electrică menționați anterior, având în vedere că: nu există, în opinia sa, nicio justificare pentru care legiuitorul a stabilit drept criteriu în determinarea plătitorilor de impozit apartenența la o anumită „categorie profesională”, iar nu criteriul avantajului financiar obținut de participanții la respectiva activitate economică; este impusă plata unei taxe doar în sarcina anumitor producători de energie electrică, inclusiv din surse regenerabile, deci implicit sunt scutite/exonerate de la plată celelalte întreprinderi, deși și acestea obțin un profit din comercializarea energiei electrice.

c) În al treilea rând, compatibilitatea cu libertatea de stabilire și libertatea de circulație a capitalurilor, prevăzute în art. 49, 56 și 63 TFUE, respectiv cu prevederile art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a unui quantum al impozitului excesiv, aplicate discriminatoriu unei singure categorii de întreprinderi, având în vedere că: există un risc de descurajare a producătorilor de energie electrică vizați de dispozițiile legale criticate (inclusiv cei din surse regenerabile - cazul Subscrisei) de a-și menține activitatea pe piața energiei electrice din România, conducând la încălcarea unui drept fundamental (i.e., dreptul la proprietate); inclusiv Comisia Europeană, cu ocazia comunicării făcute în data de 08.03.2022 către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, a arătat expres interdicția de a nu aplica această măsură retroactiv și discriminatoriu, avertizând chiar asupra incidenței normelor privind ajutoarele de stat ;

d) În al patrulea rând, compatibilitatea cu Directiva (UE) 2019/944 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (în continuare „Directiva 2019/944”) a unei legislații naționale care echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare, având în vedere că: este impus un impozit asupra venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh, care poate fi considerat un plafon de preț, cu impact asupra formării libere a prețurilor;

e) În al cincilea rând, compatibilitatea cu principiile precauției, al prevenirii și corectării poluării la sursă, a principiului „poluatorul plătește”, respectiv cu obligațiile instituite la nivel comunitar pentru atingerea obiectivelor de neutralitate climatică a unei legislații naționale care aduce atingere acestor obiective, precum și politici Uniunii Europene în materie de taxare a energiei. În caz afirmativ, se impune a se cunoaște care sunt criteriile care trebuie respectate la determinarea aceluși impozit pentru a fi respectate principiile mai sus enunțate, având în vedere că: impunerea impozitului în sarcina anumitor producători de energie electrică, printre care și celor din surse regenerabile, este contrară politicii de mediu europene, bazată pe principiile menționate, având ca obiectiv tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon prin crearea unui sector energetic durabil.⁴

f) În al șaselea rând compatibilitatea cu art. 401 din Directiva TVA 2006/112/CE a unei legislații naționale care echivalează cu o impunere a unui impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice, având în vedere că: impunerea impozitului nu ia în considerare achizițiile realizate de producători pentru îndeplinirea obligațiilor contractate și nu ține seama de costurile aferente activității sale, acesta aplicându-se venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh.

17. Reclamanta a formulat următoarele întrebări preliminare:

1. Dispozițiile articolelor 107 și 108 T.F.U.E. trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care impune un impozit doar anumitor producători de energie electrică, precum cei din surse regenerabile, nu tuturor producătorilor de energie electrică, constituie un ajutor de stat acordat celor exceptați, supus obligațiile de notificare?

2. Dispozițiile art. 3 alin. (1) și (4), ale art. 9 alin. (2), precum și ale art. 58 lit. (b) -(d) din Directiva (UE) 2019/944 și ale art. 3 lit. (f), (g) (i) și (n) din Regulamentul 2019/943, conform cărora statele membre trebuie să asigure condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit suplimentar doar în sarcina anumitor producători de energie electrică, inclusiv cei din surse regenerabile, cu excluderea anumitor categorii de producători de la plata impozitului, deși toți producătorii de energie electrică se află într-o situație comparabilă, având în vedere, printre altele, veniturile comparabile obținute din vânzarea energiei electrice?

3. Dispozițiile art. 49, 56 și 63 TFUE, respectiv ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit discriminatoriu și în quantum excesiv doar anumitor producători de energie electrică (inclusiv celor din surse regenerabile), cu excluderea altor categorii de producători?

4. Anterior Regulamentului 2022/1854, Directiva (UE) 2019/944 și Regulamentul nr. 2019/943 trebuie interpretat în sensul că se opun unei reglementări naționale care echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngrădirea libertății de fixarea prețului de vânzare?

5. Principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiul „poluatorul plătește”, precum și (b) art. 2 alin. (i) și art. 4 din Regulamentul UE 2021/1119 coroborat cu art. 191 alin. 2 din TFUE, respectiv art. 3 alin. (1), (3) și (4) din Directiva 2018/2001, reglementând obiectivele de neutralitate climatică instituite de Uniunea Europeană, trebuie interpretate că se opun unei legislații naționale care aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei? În caz afirmativ, care sunt criteriile care trebuie respectate la determinarea aceluși impozit, pentru a fi respectate principiile mai sus enunțate?

6. Dispozițiile art. 401 din Directiva TVA 2006/112/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale de tipul celei instituite de OUG nr. 27/2022, care impune un impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice?

18. **La data de 18.10.2023 pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală a formulat concluzii scrise privind cererea de sesizare** a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări preliminare prin care a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă.

19. **În motivare**, a arătat că, prin cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări preliminare formulată de către reclamanta Alizeu Eolian S.A. sunt vizate exclusiv exclusiv dispozițiile OUG nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022 - 31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și nicidecum cele cuprinse în O.P.A.N.A.F. nr. 856/2022, a cărui anulare se solicită în prezenta cauză. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.27/2022 nu sunt abrogate sau declarate neconstituționale iar Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 856/2022 este în vigoare, fiind emis pe baza și în aplicarea legii.

20. În subsidiar, a arătat că, așa cum reiese din conținutul întrebărilor formulate de către reclamantă, aceasta tinde, de fapt, să obțină din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene o decizie de îndrumare în soluționarea în concret a cauzei de către Curtea de Apel București - Secția a IX a Contencios Administrativ și Fiscal (în măsura în care se poate aprecia că, în soluționarea cauzei care formează obiectul dosarului nr. 655/2/2022, instanța poate analiza critici care vizează OUG nr. 27/2022), ceea ce nu este admisibil.

21. Astfel, potrivit prevederilor art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, referitor la interpretarea tratatelor, precum și validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

22. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că instanțele naționale sunt cele în măsură să aprecieze, în funcție de particularitățile fiecărei cauze, atât asupra necesității unei întrebări preliminare în vederea soluționării fondului litigiului, cât și asupra pertinentei întrebărilor adresate Curții.

23. Întrebările formulate de către Alizeu Eolian S.A. vizează exclusiv aspecte particulare ale speței deduse judecării. Așa cum a mai arătat, întrebările ce se pot adresa Curții de Justiție a Uniunii Europene trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare, validitate sau de aplicare a dreptului comunitar. În consecință, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a solicitat respingerea cererii de înaintare a întrebărilor preliminare, ca inadmisibilă.

24. **La data de 20.10.2023 pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București-Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a formulat întâmpinare** cu privire la cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări preliminare.

25. **În motivare**, a arătat că, admisibilitatea unei asemenea cereri, din perspectiva dispozițiilor Legii nr.340/2009 privind formularea, de către România, a unei declarații în baza prevederilor art.35 paragraful nr.2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și al art.267 din Tratatul de Funcționare al Uniunii Europene, potrivit art.2 alin.(1) din Legea nr.340/ 2009, instanța de judecată, din oficiu sau la cerere, poate solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu titlu preliminar asupra unei întrebări ridicate într-o cauză de orice natură și care se referă la validitatea sau interpretarea dreptului Uniunii Europene, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință este necesară pentru pronunțarea unei hotărâri.

26. Totodată, potrivit dispozițiilor art.267 din Tratatul de Funcționare al Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la interpretarea tratatelor și validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii. În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să solicite Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

27. Prin urmare, cererea de decizie preliminară trebuie să se refere la interpretarea sau la validitatea dreptului Uniunii, iar nu la interpretarea normelor dreptului național sau la aspecte de fapt invocate în cadrul litigiului principal. Așadar, Curtea nu se poate pronunța asupra cererii de decizie preliminară decât dacă dreptul Uniunii este aplicabil cauzei principale.

28. De asemenea, pot fi interpretate și principiile generale de drept aplicabile în ordinea juridică comunitară, însă instanța comunitară nu poate oferi unei jurisdicții naționale elementele de interpretare necesare aprecierii incidenței într-o cauză pendinte a unei dispoziții comunitare.

29. Totodată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu poate constata incidența într-o cauză a jurisprudenței sale în anumite spețe, acest aspect fiind lăsat în exclusivitate la aprecierea judecătorului național.

30. Aplicarea dreptului sau a jurisprudenței Uniunii la situația de fapt ce face obiectul acțiunii revine doar instanței naționale, Curtea nefiind competentă a se pronunța asupra acestor aspecte.

31. Important de reținut faptul că, în prezenta cauză, așa cum se poate observa din lecturarea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, reclamantă tinde în realitate să obțină o decizie de îndrumare în soluționarea în concret a cauzei de către instanța națională, din partea instanței comunitare, ceea ce este inadmisibil, întrucât excede competenței sale.

32. *La data de 20.10.2023 pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București în reprezentarea Administrației Sectorului 4 a Finanțelor Publice a depus punct de vedere* cu privire la cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu întrebări preliminare prin care a solicitat respingerea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene ca inadmisibilă.

33. **În motivare**, a arătat că, potrivit art. 2 alin. (1) din actul normativ mai sus menționat, „instanța de judecată, din oficiu sau la cerere, poate solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu titlu preliminar asupra unei întrebări ridicate într-o cauză de orice natură și care se referă la validitatea sau interpretarea dreptului Uniunii Europene, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință este necesară pentru pronunțarea unei hotărâri

34. Totodată, în raport de dispozițiile art. 267 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la interpretarea tratatelor și validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii, în cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care se apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să solicite Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune.

35. Prin urmare, cererea de decizie preliminară trebuie să se refere la interpretarea sau la validitatea dreptului Uniunii, iar nu la interpretarea normelor dreptului național sau la aspecte de fapt invocate în cadrul litigiului principal. Așadar, Curtea se poate pronunța asupra unei cereri de decizie preliminară numai, în măsura în care dreptul Uniunii este aplicabil cauzei principale.

36. De asemenea, pot fi interpretate și principiile generale de drept aplicabile în ordinea juridică comunitară, însă instanța comunitară nu poate oferi unei jurisdicții naționale elementele de interpretare necesare aprecierii incidenței într-o cauză pendinte a unei dispoziții comunitare.

37. Totodată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu poate constata incidența într-o cauză a jurisprudenței sale în anumite spețe, acest aspect fiind lăsat în exclusivitate la aprecierea judecătorului național.

38. Or, în prezenta cauză, astfel cum se poate reține din lecturarea cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, reclamanta tinde în realitate să obțină o decizie de îndrumare în soluționarea în concret a cauzei de către instanța națională, din partea instanței comunitare, lucru inadmisibil întrucât excede competenței sale.

39. În litigiul pendinte, reclamanta a solicitat în temeiul dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 cu modificările și completările ulterioare, despăgubiri pentru pretense prejudicii rezultând din aplicarea prevederilor Ordinului 856/2022 privind modificarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a declarațiilor de impunere, dobânzi calculate de la data plății acestor sume și până la data restituirii sau compensării acestor sume în urma anulării actelor administrativ fiscale contestate.

40. Mai mult decât atât, solicită să se aibă în vedere faptul că Ordinul mai sus menționat vizează aprobarea modelului unor formulare tip, astfel cum s-a dispus prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare, aspect care excede competențelor CJUE.

II. STAREA DE FAPT RELEVANTĂ

Conform cu originalul
GREIER

41. Reclamanta este una dintre subsidiarele Grupului ENGIE în România și, în această calitate, produce energie electrică eoliană prin intermediul centralei eoliene deținute în județul Brăila.

42. Vânzarea energiei electrice produse de Alizeu Eolian este realizată prin următoarele modalități:

43. Prima modalitate - în baza contractelor bilaterale încheiate în avans cu diverse societăți comerciale (cumpărători) - aceste contracte bilaterale se încheie pe baza modelului standard de contract general EFET (European Federation of Energy Traders) pentru vânzarea-cumpărarea de energie electrică, care presupune contractarea de cantități de energie electrică în avans, cu o perioadă de timp semnificativă înainte de livrarea propriu-zisă. Astfel, termenii vânzării de energie electrică (e.g. cantitate, preț, perioada de livrare) sunt agreeți cu o perioadă de timp semnificativă înainte de livrarea propriu-zisă. Totodată, aceste contracte presupun asumarea unor angajamente ferme de vânzare și livrare de energie electrică din partea Subscrisei către clienții cu care a semnat respectivele contracte. În aceasta privință, în vederea încheierii acestor angajamente viitoare pe termen lung (ex.: 1 an), Subscrisa efectuează diverse prognoze și analize privind energia electrică ce poate fi produsă în centralele sale eoliene din resurse regenerabile (vânt).

44. A doua modalitate - pe piața/bursa pe termen scurt de energie electrică (Piața zilei următoare - PZU), pentru surplusul de energie electrică produs față de cantitatea de energie electrică pe care reclamanta o vinde conform contractelor bilaterale încheiate (PZU este operată de OPCOM1) - vânzările sau achizițiile de energie electrică pe PZU se fac pe bază de prognoze, de la o zi la alta.

45. Ținând cont de volatilitatea semnificativă a resursei pe baza căreia reclamanta produce energie electrică (vântul) și de angajamentele bilaterale viitoare pe termen lung de a livra anumite cantități de energie electrică, se întâmplă frecvent (din cauze obiective, care nu sunt în controlul societății) ca reclamanta să fie nevoită să achiziționeze anumite cantități de energie electrică în vederea revânzării lor, pentru a-și putea onora contractele bilaterale de vânzare și livrare de energie electrică agreeate anterior. Vânzarea și livrarea de energie electrică sunt agreeate la nivel de interval orar, pentru fiecare zi, ceea ce face ca estimarea și prognozarea producției de energie electrică pe bază de vânt să fie cu atât mai dificile.

46. Un aspect adițional privind specificitatea profilului economic al reclamantei este participarea pe Piața de echilibrare, care are rolul esențial de a regla la nivel național consumul și producția. Din această perspectivă, reclamanta suportă în mod obligatoriu și inevitabil costuri cu Piața de echilibrare. Prin urmare, în fiecare lună reclamanta are venituri din vânzarea de energie electrică din contracte pe termen lung și din PZU, însă trebuie reținut că pentru obținerea acestor venituri reclamanta suportă în mod obligatoriu și inevitabil costuri cu achiziția de energie electrică de pe PZU (care este revândută pentru a onora contractele bilaterale agreeate în avans pentru partea de energie electrică care nu este acoperită de producție) și costuri de echilibrare pe Piața de echilibrare (PE).

47. Începând cu 1 aprilie 2022 au devenit aplicabile prevederile art. 15 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023 precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei (în continuare „O.U.G. nr. 27/2022”), care stabilesc că în perioada de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, venitul suplimentar realizat de producătorii de energie electrică calculat conform metodologiei prezentate în anexa nr. 6 se impozitează cu 80% și că acest impozit nu este aplicabil capacităților de producție puse în funcțiune după data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

48. Prin Anexa 6 la OUG nr. 27/2022 a fost reglementată metodologia privind „modul de calcul al venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din

diferența dintre venitul net mediu lunar unitar de vânzare a energiei electrice tranzacționate și prețul de 450 de lei MWh”.

49. La data de 13 mai 2022 a fost adoptat de Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală Ordinul nr. 856/2022 prin care, în acord cu art. 15 alin. (4) din OUG nr. 27/2022, a fost aprobat modelul și conținutul declarației privind impozitul pe venitul suplimentar.

50. La data de 14 iulie 2022 a intrat în vigoare Legea nr. 206/2022 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, în continuare „Legea nr. 206/2022 prin care, printre altele a fost modificat art. 15 alin. (2) din OUG nr. 27/2022 în sensul următor: „(2) Capacităților de producție puse în funcțiune după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare nu le sunt aplicabile prevederile alin. (1).”

51. La data de 07 octombrie 2022 a fost adoptat Regulamentul UE 2022/1854 privind o intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie (în continuare „Regulamentul 2022/1854”), care reprezintă răspunsul la nivelul UE cu privire la circumstanțele excepționale invocate. În susținerea și justificarea măsurilor adoptate la nivelul Regulamentului 2022/1854 se arată și condițiile care ar trebui luate în considerare în determinarea măsurilor ce trebuie implementate. Aceste precizări sunt perfect aplicabile și oricăror măsuri adoptate anterior, având în vedere că sunt menite să justifice orice derogări de la regulile pieței comune, nefiind relevant dacă acestea au fost implementate anterior.

52. Legiutorul român a decis, prin adoptarea OUG nr. 27/2022, ca plafonul să fie stabilit la nivelul de 450 RON/MWh, adică aproximativ de două ori mai mic decât cel fixat prin Regulamentul 2022/1854, în valoare de 180 Euro/MWh.

53. Reclamanta a depus Declarațiile de impunere aferente lunilor aprilie-august 2022 conform prevederilor art. 15 din O.U.G. nr. 27/2022 în baza formularului aprobat prin Ordinul nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587I2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, (în continuare „Ordinul nr. 856/2022”).

54. Totodată, a achitat impozitul suplimentar impus în baza acestor acte administrative, cu mențiunea că suma de 3.880.210 lei aferentă lunii aprilie a fost stinsă prin compensare ca urmare a excedentului plătit pentru lunile noiembrie 2021 - februarie 2022 tot cu titlu de impozit suplimentar în baza art. II din Legea nr. 259/2021.

55. La data de 27 iulie 2022, a formulat plângere prealabilă împotriva Ordinului nr. 856/2022 și, totodată, la datele 11.07.2022, 05.08.2022, 05.09.2022, 07.10.2022 și 08.11.2022, contestații fiscale împotriva Declarațiilor de impunere prin care a criticat obligația de plată a impozitului suplimentar instituit prin art. 15 din OUG nr. 27/2022.

56. Atât plângerea prealabilă cât și contestațiile fiscale pentru lunile mai și iunie au fost respinse de autorități, iar contestațiile aferente lunilor aprilie, iulie și august nu au fost soluționate până la data formulării prezentei acțiuni.

III. DISPOZIȚII NAȚIONALE PRINCIPALE RELEVANTE

57. Sub aspectul dreptului intern, Curtea de Apel se va referi la următoarele prevederi legale:

Conform cu originalul
GREFIER

Art. 15 din O.U.G. nr. 27/2022 publicată în Monitorul Oficial nr. 274 din 22 martie 2022, aplicabil din 01.04.2022 prevede: „(1) În perioada de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, venitul suplimentar realizat de producătorii de energie electrică calculat conform metodologiei prezentate în anexa nr. 6 se impozitează cu 80%. (2) Capacităților de producție puse în funcțiune după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență nu le sunt aplicabile prevederile alin. (1). (3) Impozitul prevăzut la alin. (1) se calculează având în vedere metodologia prezentată în anexa nr. 6, se declară și se plătește de către producătorii de energie electrică, cu excepția producătorilor de energie pentru capacitățile prevăzute la alin. (2), lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează acest impozit. Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat, într-un cont de venituri bugetare distinct. (4) Modelul și conținutul declarației privind impozitul pe venitul suplimentar prevăzut la alin. (1) realizat de producătorii de energie electrică se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. (5) Cantitățile de energie electrică ce vor fi vândute de producătorii de energie electrică în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (6) și (j) nu vor fi luate în considerare la calculul venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică, în conformitate cu prevederile anexei nr. 6.”;

58. Prin Anexa nr. 6 la O.U.G. nr. 27/2022 a fost reglementată metodologia privind „modul de calcul al venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre venitul net mediu lunar unitar de vânzare a energiei electrice tranzacționate și prețul de 450 de lei/MWh”;

59. În acest sens, art. 1 alin. (1) din Anexa nr. 6 a stabilit că: „prezenta metodologie de stabilire a prețului lunar de vânzare a energiei electrice și de stabilire a venitului suplimentar (metodologie) are ca scop stabilirea modului în care producătorii de energie electrică care se supun prevederilor art. II alin. (1) și (2) din Legea nr. 259/2021, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 15 din ordonanța de urgență calculează prețul mediu lunar de vânzare a energiei electrice tranzacționate în luna respectivă, precum și venitul lunar suplimentar ce urmează a fi impozitat conform prevederilor menționate anterior.” (s.n.).

60. La data de 13 mai 2022 a fost adoptat de Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală Ordinul nr. 856/2022 prin care, în acord cu art. 15 alin. (4) din OUG nr. 27/2022, a fost aprobat modelul și conținutul declarației privind impozitul pe venitul suplimentar;

61. La data de 11 iulie 2022 a fost promulgată Legea nr. 206/2022 pentru aprobarea OUG nr. 27/2022 (în continuare „Legea nr. 206/2022”), prin care au fost aduse modificări la OUG nr. 27/2022, printre care și următoarea: „4. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Capacităților de producție puse în funcțiune după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare nu le sunt aplicabile prevederile alin. (1).”

JURISPRUDENȚĂ NAȚIONALĂ RELEVANTĂ:

62. Pe rolul Curții de Apel București au fost înregistrate mai multe acțiuni în anularea Ordinului nr. 856/2022 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, emis de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, emis de Președintele ANAF, dar toate acestea sunt în curs de soluționare, din cercetarea proprie a instanței rezultând că nu au fost încă pronunțate hotărâri judecătorești relevante.

63. În prezenta cauză, instanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.15 din O.U.G. nr.27/2022 privind măsurile aplicabile

clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Anexei 6 la O.U.G. nr.27/2022, aprobată prin Legea nr. 206/2022 (ambele forme de aplicare, atât forma aplicabilă până la 14.07.2022, cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022), precum și a dispozițiilor Legii nr. 206/2022 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei prin raportare la prevederile art. 15 din O.U.G. nr. 27/2022. În urma consultării bazei de date a jurisprudenței Curții Constituționale, rezultă că această instanță nu a analizat până în prezent conformitatea dispozițiilor legale indicate cu normele constituționale naționale.

IV. DISPOZIȚII ALE DREPTULUI UNIUNII EUROPENE PERTINENTE

64. Curtea de Apel apreciază că în cauză sunt aplicabile dispozițiile dreptului Uniunii Europene, după cum urmează:

65. TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE:

SECȚIUNEA 2. Ajutoarele de stat

Articolul 107 (ex-articolul 87 TCE): „(1) Cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. (2) Sunt compatibile cu piața internă:

(a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, cu condiția ca acestea să fie acordate fără discriminare în funcție de originea produselor;

(b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare;

(c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania afectate de divizarea Germaniei, în măsura în care acestea sunt necesare pentru compensarea dezavantajelor economice cauzate de această divizare. În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, poate adopta o decizie de abrogare a prezentei litere.

(3) Pot fi considerate compatibile cu piața internă:

(d) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, precum și a regiunilor prevăzute la articolul 349, avându-se în vedere situația lor structurală, economică și socială;

(e) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru;

(f) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun;

(g) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale și de concurență în Uniune într-o măsură care contravine interesului comun;

(h) alte categorii de ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște la propunerea Comisiei.”

Articolul 108 (ex-articolul 88 TCE): „(1) Comisia, împreună cu statele membre, verifică permanent regimurile ajutoarelor existente în aceste state. Comisia propune acestora măsurile utile cerute de dezvoltarea treptată sau de funcționarea pieței interne. (3) Comisia este informată în timp util pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoarele. În cazul în care apreciază că un proiect nu este compatibil cu piața internă în conformitate cu dispozițiile articolului 107, Comisia inițiază fără întârziere procedura prevăzută la alineatul precedent. Înainte de pronunțarea unei decizii finale, statul membru în cauză nu poate pune în aplicare măsurile preconizate.”

CAPITOLUL 2 Dreptul de stabilire

Articolul 49 (ex-articolul 43 TCE): „În conformitate cu dispozițiile care urmează, sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru. Libertatea de stabilire presupune accesul la activități independente și exercitarea acestora, precum și constituirea și administrarea întreprinderilor și, în special, a societăților în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf, în condițiile definite pentru resortisanții proprii de legislația țării de stabilire, sub rezerva dispozițiilor capitolului privind capitalurile.”

CAPITOLUL 3 Serviciile

Articolul 56 (ex-articolul 49 TCE): „În conformitate cu dispozițiile ce urmează, sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor. Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot extinde beneficiul dispozițiilor prezentului capitol la prestatorii de servicii care sunt resortisanți ai unui stat terț și sunt stabiliți în cadrul Uniunii.”

CAPITOLUL 4 - CAPITALURILE ȘI PLĂȚILE

Articolul 63 (ex-articolul 56 TCE)

(1) În temeiul dispozițiilor prezentului capitol, sunt interzise orice restricții privind circulația capitalurilor între statele membre, precum și între statele membre și țările terțe

TITLUL XX Mediul

Articolul 191 (ex-articolul 174 TCE): „(2) Politica Uniunii în domeniul mediului urmărește un nivel ridicat de protecție, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii. Aceasta se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul "poluatorul plătește". În acest context, măsurile de armonizare care răspund cerințelor în domeniul protecției mediului presupun, în cazurile adecvate, o clauză de salvagardare care autorizează statele membre să ia, din motive de protecție a mediului fără caracter economic, măsuri provizorii supuse unei proceduri de control din partea Uniunii.”

66.CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 17: „(1) Orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. Folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.”

67. DIRECTIVA (U.E.) 2019/944 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 5 Iunie 2019 PRIVIND NORMELE COMUNE PENTRU PIAȚA INTERNĂ DE ENERGIE ELECTRICĂ ȘI DE MODIFICARE A DIRECTIVEI 2012/27/U.E. publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 158/125/14.06.2019

Prevederile art. 3 alin. (1) și (4) din Directiva 2019/944 stabilesc că: „(1) Statele membre se asigură că dreptul lor intern nu împiedică în mod nejustificat schimburile comerciale transfrontaliere de energie electrică, participarea consumatorilor, inclusiv prin consumul dispecerizabil, investițiile în producerea, în special variabilă și flexibilă, a energiei electrice, stocarea energiei sau implementarea electromobilității ori dezvoltarea de capacități de interconexiune noi între statele membre, precum și că prețurile la energia electrică reflectă cererea și oferta reală. [...] (4) Statele membre asigură condiții de concurență echitabile, în urma cărora întreprinderile din domeniul energiei electrice fac obiectul unui tratament, unor norme și unor tarife transparente, proporționale și nediscriminatorii, în special în privința responsabilității în materie de echilibrare, al accesului la piețele angro, al accesului la date, al proceselor de schimbare a furnizorului și al regimurilor de facturare precum și, după caz, al acordării de licențe.”

Articolul 9 Obligațiile de serviciu public: „(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), pe baza organizării lor instituționale și cu respectarea principiului subsidiarității, statele membre se asigură că întreprinderile din domeniul energiei electrice funcționează în conformitate cu principiile prezentei directive, în vederea realizării unei piețe de energie electrică concurențiale, sigure și durabile din punctul de vedere al protecției mediului, și se abțin de la orice discriminare în ceea ce privește drepturile sau obligațiile acestor întreprinderi. (2) Ținând seama pe deplin de dispozițiile relevante din T.F.U.E., în special de articolul 106, statele membre pot impune întreprinderilor din sectorul energiei electrice, în interesul economic general, obligații de serviciu public referitoare la siguranță, inclusiv siguranța alimentării cu energie electrică, regularitatea, calitatea și prețul furnizărilor, precum și protecția mediului, inclusiv eficiența energetică, energia din surse regenerabile și protecția climei. Aceste obligații sunt clar definite, transparente, nediscriminatorii și ușor de verificat și garantează întreprinderilor din domeniul energiei electrice din Uniune accesul egal la consumatorii naționali. Obligațiile de serviciu public care vizează stabilirea prețurilor de furnizare a energiei electrice respectă cerințele prevăzute la articolul 5 din prezenta directivă. (3) Acordarea de compensații financiare, alte forme de compensare sau drepturi exclusive de către un stat membru în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol sau în vederea furnizării serviciului universal, astfel cum este prevăzut la articolul 27, se realizează într-un mod nediscriminatoriu și transparent”.

Prevederile art. 58 lit. (b) - (d) din Directiva 2019/944. Obiectivele generale ale autorităților de reglementare: „În îndeplinirea atribuțiilor de reglementare prevăzute în prezenta directivă, autoritățile de reglementare iau toate măsurile rezonabile pentru realizarea, în cadrul atribuțiilor și competențelor care le revin în conformitate cu articolul 59, în cooperare strânsă, după caz, cu alte autorități naționale competente, inclusiv cu autoritățile din domeniul concurenței, precum și cu autorități, inclusiv cele de reglementare, din statele membre învecinate și, după caz, din țările terțe învecinate, și fără a aduce atingere competențelor lor, a următoarelor obiective: (b) dezvoltarea, în cadrul Uniunii, a unor piețe transfrontaliere regionale competitive și funcționale, în vederea realizării obiectivelor menționate la litera (a); (c) eliminarea restricțiilor privind comerțul cu energie electrică între statele membre, inclusiv a celor privind dezvoltarea unor capacități transfrontaliere de transport corespunzătoare pentru a satisface cererile și pentru a îmbunătăți integrarea piețelor naționale, ceea ce ar putea facilita fluxurile de energie electrică pe întreg teritoriul Uniunii; (d) contribuția la dezvoltarea, în cel mai rentabil mod, a unor sisteme nediscriminatorii sigure, fiabile și eficiente, orientate către consumator,

Conform cu ord.
GREFIEI

precum și promovarea caracterului adecvat al sistemelor și, în conformitate cu obiectivele generale de politică în domeniul energiei, promovarea eficienței energetice și a integrării producerii la scară redusă și la scară largă de energie electrică din surse regenerabile, precum și a producerii distribuite, atât în rețelele de transport, cât și în cele de distribuție și facilitarea funcționării acestora în legătură cu alte rețele energetice de gaze sau de energie termică”.

68. REGULAMENTUL (UE) 2019/943 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L158/54/14.6.2019

Prevederile art. 3 lit. (b), (f), (g), (j) și (n) stabilesc că: „Statele membre, autoritățile de reglementare, operatorii de transport și de sistem, operatorii de distribuție, operatorii pieței și operatorii delegați se asigură că piețele de energie electrică funcționează în conformitate cu următoarele principii: (b) normele pieței încurajează formarea liberă a prețurilor și evită acțiunile care împiedică formarea prețurilor în funcție de cerere și ofertă; [...] (f) normele pieței permit decarbonizarea sistemului electroenergetic și, astfel, a economiei, inclusiv prin facilitarea integrării energiei electrice din surse regenerabile de energie și prin oferirea de stimulente pentru eficiența energetică; (g) normele pieței oferă stimulente adecvate pentru investiții în producere, în special pentru investiții pe termen lung într-un sistem electroenergetic durabil și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în stocarea energiei, în eficiență energetică și în consum dispecerizabil, pentru a răspunde nevoilor pieței și pentru a facilita concurența loială și pentru a garanta astfel siguranța alimentării; [...] (j) producerea, stocarea energiei și consumul dispecerizabil în condiții de siguranță și durabilitate participă la piață în condiții de egalitate, în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul Uniunii; [...] n) normele pieței permit intrarea și ieșirea întreprinderilor producătoare de energie electrică și a întreprinderilor de stocare a energiei și a întreprinderilor furnizoare de energie electrică pe baza evaluării efectuate de întreprinderile respective cu privire la viabilitatea economică și financiară a operațiunilor lor.” .

69. REGULAMENTUL (UE) 2021/1119 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243/1/9.7.2021

Articolul 2 Obiectivul privind neutralitatea climatică (1) Cel târziu până în 2050 se asigură un echilibru la nivelul Uniunii între emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care sunt reglementate în dreptul Uniunii, astfel încât să se ajungă la zero emisii nete până la acea dată, iar Uniunea urmărește să obțină ulterior un bilanț negativ al emisiilor. (2) Instituțiile relevante ale Uniunii și statele membre adoptă măsurile necesare la nivelul Uniunii și, respectiv, la nivel național, pentru a permite îndeplinirea colectivă a obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la alineatul (1), ținând seama de importanța promovării atât a echității și a solidarității între statele membre, cât și a eficienței costurilor în îndeplinirea acestui obiectiv

Articolul 4 Obiective climatice intermediare ale Uniunii (1) Pentru a îndeplini obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1), obiectivul climatic obligatoriu al Uniunii pentru 2030 este o reducere internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990. 9.7.2021 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 243/9 La îndeplinirea obiectivului menționat la primul paragraf, instituțiile relevante ale Uniunii și statele membre acordă prioritate reducerii rapide și previzibile a emisiilor și, totodată, sporirii absorbțiilor de către absorbții naturali. Pentru a asigura că se depun suficiente eforturi de reducere până în 2030, în scopul prezentului regulament și fără a aduce atingere revizuirii legislației Uniunii

menționate la alineatul (2), contribuția absorbțiilor nete la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 se limitează la 225 de milioane de tone de CO₂ echivalent. Pentru a îmbunătăți absorbantul de carbon al Uniunii în conformitate cu obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050, Uniunea urmărește să atingă un volum mai mare de absorbant net de carbon în 2030. (2) Până la 30 iunie 2021, Comisia revizuieste legislația relevantă a Uniunii pentru a permite îndeplinirea obiectivului stabilit la alineatul (1) de la prezentul articol și a obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și ia în considerare adoptarea măsurilor necesare, inclusiv adoptarea de propuneri legislative, în conformitate cu tratatele. În cadrul revizuirii menționate la primul paragraf și al revizuirilor ulterioare, Comisia evaluează în special disponibilitatea în dreptul Uniunii a instrumentelor și a stimulentei adecvate pentru mobilizarea investițiilor de care este nevoie și propune măsuri dacă este necesar. După adoptarea propunerilor legislative de către Comisie, aceasta monitorizează procedurile legislative pentru diferitele propuneri și poate raporta Parlamentului European și Consiliului dacă rezultatul preconizat al respectivelor proceduri legislative, analizate împreună, ar duce la îndeplinirea obiectivului stabilit la alineatul (1). În cazul în care rezultatul preconizat nu este în conformitate cu obiectivul stabilit la alineatul (1), Comisia poate lua măsurile necesare, inclusiv adoptarea de propuneri legislative, în conformitate cu tratatele. (3) În vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din prezentul regulament, se stabilește un obiectiv climatic la nivelul Uniunii pentru 2040. În acest scop, în cel mult șase luni de la prima evaluare la nivel global prevăzută la articolul 14 din Acordul de la Paris, Comisia prezintă o propunere legislativă, după caz, pe baza unei evaluări de impact detaliate, de modificare a prezentului regulament pentru a include obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, ținând seama de concluziile evaluărilor menționate la articolele 6 și 7 din prezentul regulament și de rezultatele evaluării la nivel global. (4) Atunci când își prezintă propunerea legislativă privind obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, astfel cum se menționează la alineatul (3), Comisia publică în același timp, într-un raport separat, bugetul orientativ estimat al Uniunii privind gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050, definit ca volumul total orientativ al emisiilor nete de gaze cu efect de seră (exprimat în CO₂ echivalent și furnizând informații separate privind emisiile și absorbțiile) care se preconizează că vor fi emise în perioada respectivă fără a pune în pericol angajamentele asumate de Uniune în temeiul Acordului de la Paris. Bugetul orientativ estimat al Uniunii privind emisiile de gaze cu efect de seră se bazează pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile și ține seama de avizul Consiliului consultativ, precum și, dacă este adoptat, de legislația relevantă a Uniunii de punere în aplicare a obiectivului climatic al Uniunii pentru 2030. Comisia publică, de asemenea, metodologia care stă la baza bugetului orientativ estimat al Uniunii privind emisiile de gaze cu efect de seră. (5) Atunci când propune obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040 în conformitate cu alineatul (3), Comisia ia în considerare următoarele aspecte: (a) cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv cele mai recente rapoarte ale IPCC și ale Comitetului consultativ; (b) impactul social, economic și de mediu, inclusiv costurile lipsei de acțiune; (c) necesitatea de a asigura o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social pentru toți; (d) eficiența costurilor și eficiența economică; (e) competitivitatea economiei Uniunii, în special a întreprinderilor mici și mijlocii și a sectoarelor care sunt cele mai expuse la relocarea emisiilor de carbon; (f) cele mai bune tehnologii disponibile, eficiente din punctul de vedere al costurilor, sigure și scalabile; (g) eficiența energetică și principiul „eficiența energetică pe primul loc”, accesibilitatea energiei din punctul de vedere al prețului și siguranța alimentării cu energie; (h) echitatea și solidaritatea între statele membre și în interiorul acestora; (i) necesitatea de a asigura eficacitatea de mediu și o evoluție graduală în timp; L 243/10 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 9.7.2021 (j) necesitatea de a menține, gestiona și îmbunătăți absorbții naturali pe termen lung și de a proteja și reface biodiversitatea; (k) necesitățile și oportunitățile în materie de investiții; (l) evoluțiile internaționale și eforturile întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung.

ale Acordului de la Paris și a obiectivului final al CCONUSC; (m) informațiile existente despre bugetul orientativ estimat al Uniunii privind gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050 menționat la alineatul (4). (6) În termen de șase luni de la cea de a doua evaluare la nivel global menționată la articolul 14 din Acordul de la Paris, Comisia poate propune revizuirea obiectivului climatic al Uniunii pentru 2040, în conformitate cu articolul 11 din prezentul regulament. (7) Dispozițiile prezentului articol se revizuiesc în lumina evoluțiilor internaționale și a eforturilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris, inclusiv în ceea ce privește rezultatele discuțiilor internaționale privind calendarele comune pentru contribuțiile stabilite la nivel național.

70. DIRECTIVA (UE) 2018/2001 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 328/82 din 21.12.2018

Articolul 3 Obiectivul general obligatoriu al Uniunii pentru 2030 (1) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii în 2030 este de cel puțin 32 %. Comisia analizează acest obiectiv, urmând să înainteze, până în 2023, o propunere legislativă vizând majorarea acestuia dacă se constată reduceri suplimentare substanțiale ale costurilor de producție a energiei din surse regenerabile sau dacă majorarea este necesară pentru îndeplinirea angajamentelor internaționale ale Uniunii în materie de decarbonizare ori dacă o reducere semnificativă a consumului de energie în Uniune justifică o astfel de majorare. (2) Statele membre stabilesc contribuții la nivel național pentru îndeplinirea în mod colectiv a obiectivului general obligatoriu al Uniunii stabilit la alineatul (1) din prezentul articol în cadrul planurilor lor naționale integrate privind energia și clima în conformitate cu articolele 3-5 și cu articolele 9-14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Atunci când elaborează proiectele planurilor lor naționale integrate privind energia și clima, statele membre pot lua în considerare formula menționată în anexa II la regulamentul respectiv. Dacă, pe baza evaluării proiectelor de planuri naționale integrate privind energia și clima, prezentate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/1999, Comisia concluzionează că contribuțiile naționale ale statelor membre nu sunt suficiente pentru îndeplinirea colectivă a obiectivului general obligatoriu al Uniunii, aceasta aplică procedura stabilită la articolul 9 și la articolul 31 din regulamentul respectiv. (3) Statele membre se asigură că politicile lor naționale, inclusiv obligațiile care derivă din articolele 25-28 din prezenta directive, și schemele lor de sprijin sunt concepute ținându-se seama în mod corespunzător de ierarhia deșeurilor, astfel cum este prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE, astfel încât să se încerce evitarea distorsiunilor nedorite pe piețele materiilor prime. Statele membre nu acordă sprijin energiei din surse regenerabile produse prin incinerarea deșeurilor dacă nu au fost respectate obligațiile privind colectarea separată stabilite în directiva respectivă. (4) Începând de la 1 ianuarie 2021, ponderea energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie al fiecărui stat membru nu coboară sub ponderea de referință prezentată în a treia coloană a tabelului din partea A a anexei I la prezenta directivă. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea ponderii de referință respective. Dacă statul membru nu își menține la nivelul de referință ponderea de energie din surse regenerabile măsurată pe orice perioadă de un an, se aplică primul și al doilea paragraf de la articolul 32 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999. (5) Comisia sprijină ambițiile mari ale statelor membre printr-un cadru favorabil care prevede o utilizare sporită a fondurilor Uniunii, inclusiv a fondurilor suplimentare pentru facilitarea unei tranziții echitabile a regiunilor care generează emisii ridicate de carbon către o pondere tot mai mare a energiei din surse regenerabile, mai ales a instrumentelor financiare, în special cu următoarele scopuri: (a) reducerea costului de capital pentru proiectele privind energia din surse regenerabile; (b) dezvoltarea de proiecte și programe vizând integrarea surselor

regenerabile în sistemul energetic, sporirea flexibilității acestui sistem, menținerea stabilității rețelelor și gestionarea congestiunilor acestora; (c) dezvoltarea infrastructurii rețelei energetice de transport și de distribuție, a rețelelor inteligente, a instalațiilor de stocare și a interconexiunilor, cu obiectivul atingerii unui obiectiv de interconectare a rețelelor electrice de 15 % până în 2030, pentru a crește gradul de fezabilitate tehnică și accesibilitate economică a energiei din surse regenerabile din sistemul energetic; 21.12.2018 RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 328/105 (d) consolidarea cooperării regionale între statele membre și între statele membre și țările terțe, prin proiecte comune, scheme de sprijin comune și prin deschiderea unor scheme de sprijin pentru energia electrică din surse regenerabile către producătorii care se află în alte state membre. (6) Comisia stabilește o platformă de facilitare pentru a sprijini statele membre care utilizează mecanisme de cooperare pentru a contribui la obiectivul general obligatoriu al Uniunii prevăzut la alineatul (1).

71. DIRECTIVA 2006/112/CE A CONSILIULUI din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 347/1/11.12.2006

Conform art. 401 : „fără să contravină altor dispoziții ale legislației comunitare, prezenta directivă nu împiedică niciun stat membru să păstreze sau să introducă taxe pe contractele de asigurări, taxe asupra jocurilor de noroc și pe pariurile sportive, accize, taxe de timbru sau, mai general, orice taxe, drepturi sau impozite care nu se pot caracteriza ca taxe pe cifra de afaceri, cu condiția ca prin colectarea acestor impozite, drepturi și taxe să nu se dea naștere, în comerțul între statele membre, unor formalități legate de trecerea frontierelor.”

(2) Adicional, Considerentele (4) și (7) ale Directivei TVA au următorul cuprins: „(4) Realizarea obiectivului privind înființarea unei piețe interne presupune aplicarea în statele membre a legislației privind impozitele pe cifra de afaceri care să nu denatureze condițiile concurenței sau să împiedice libera circulație a bunurilor și serviciilor. Prin urmare, este necesară realizarea acestei armonizări a legislației privind impozitele pe cifra de afaceri prin intermediul unui sistem privind taxa pe valoarea adăugată (TVA), astfel încât să se elimine, pe cât posibil, factorii care pot denatura condițiile concurenței, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar. [...] (7) Sistemul comun privind TVA este necesar să conducă, chiar și în cazul în care cotele și scutiile nu sunt pe deplin armonizate, la o neutralitate în domeniul concurenței, astfel încât, pe teritoriul fiecărui stat membru, bunurile și serviciile similare să suporte aceeași sarcină fiscală, indiferent de lungimea lanțului de producție și de distribuție.”

Totodată, art. 33 alin. (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L145, p. 1), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 (JO 1991, L 376, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 110) (în continuare „A șasea directivă”) prevede: „fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, în special celor prevăzute la dispozițiile comunitare în vigoare privind acordurile generale pentru deținerea, circulația și monitorizarea produselor supuse accizelor, prezenta directivă nu împiedică un stat membru să mențină și să introducă impozite asupra contractelor de asigurări, impozite asupra pariurilor și a jocurilor de noroc, accize, taxe de timbru și, în general, taxe și impozite care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri, cu condiția ca taxele și impozitele în cauză să nu conducă la impunerea unor formalități la trecerea frontierei în schimburile comerciale dintre statele membre.”

Conform
09/12/2018
[Signature]

V. INTEREBARILE PRELIMINARE. MOTIVELE CARE AU DETERMINAT INSTANȚA SĂ FORMULEZE CEREREA DE DECIZIE PRELIMINARĂ

72. Curtea arată, cu titlu preliminar, că cererea de sesizare a C.J.U.E. a fost inițiată de reclamanta, întrebările preliminare propuse fiind reformulate de Curtea de Apel.

73. Înaintarea întrebărilor preliminare propuse către C.J.U.E. a fost apreciată necesară de către Curtea de Apel, în soluționarea cererii de anulare a actelor contestate, raportat la argumentele reclamantei de nelegalitate a impozitului instituit deoarece contravine normelor de drept comunicat indicate mai sus.

74. Instanța nu are a se pronunța la acest moment procesual asupra acestor argumente de nelegalitate, ci se limitează la a reda legătura de cauzalitate între interpretarea dreptului Uniunii Europene și cauza de față, din perspectiva mijloacelor de apărare ale reclamantei.

75. Curtea de Apel a avut în vedere jurisprudența constantă a C.J.U.E., potrivit căreia numai instanța națională sesizată cu litigiul principal și care trebuie să își asume responsabilitatea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea unei hotărâri preliminare, pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și pertinenta întrebărilor pe care le adresează Curții (Hotărârea Eon Asset Menidjmont, C-118/11, EU:C:2012:97, punctul 76).

76. Totodată, reține că C.J.U.E. are competența de a se pronunța doar asupra interpretării sau validității unor dispoziții de drept comunitar, plecând de la contextul indicat de instanța de trimitere, orice aspect legat de situația de fapt sau de încadrarea măsurilor de drept intern intrând în competența exclusivă a judecătorului național. Totuși, Curtea poate aduce anumite clarificări, dacă este cazul, pentru a ghida instanța de trimitere în aprecierea măsurilor naționale (Hotărârea Curții de Justiție din 7 septembrie 2006, Cristiano Marrosu și GianlucaSardino, C-53/04, ECLI:EU:C:2006:517, punctul 54).

a. Prima întrebare. 1. Dispozițiile articolelor 107 și 108 TFUE trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care impune un impozit doar anumitor producători de energie electrică, precum cei din surse regenerabile, nu tuturor producătorilor de energie electrică, constituie un ajutor de stat acordat celor excepați, supus obligațiile de notificare?

77. Dispozițiile din O.U.G. nr. 27/2022 (forma aplicabilă până la 14.07.2022, cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022) și ale Legii nr. 206/2022 impun un impozit doar anumitor categorii de producători de energie electrică, inclusiv din surse regenerabile, nu și celorlalți producători, cum ar fi producătorilor de energie electrică care pun capacitățile de producție în funcțiune „după data intrării în vigoare a OUG nr. 27/2022” - art. 15 alin. (2) din OUG nr. 27/2022; „producătorilor de energie electrică care se află în portofoliul statului român sau care sunt titulari de acorduri petroliere” - art. 15 alin. (5) raportat la art. 14 alin. (6) și (7) din OUG nr. 27/2022; „companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare” - art. 15 alin. (2) din OUG nr. 27/2022, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 206/2022.

78. Prima întrebare a fost apreciată ca necesară raportat la posibilitatea calificării măsurii de a supraimpozita venitul suplimentar realizat de o parte din producătorii de energie electrică ca reprezentând un ajutor de stat acordat producătorilor de energie electrică neimpozitați, care, potrivit art. 108 alin. 3 din T.F.U.E., trebuia notificat Comisiei Europene.

79. Instanța admite competența exclusivă a Comisiei de a evalua compatibilitatea unui ajutor de stat cu piața internă, conform prevederilor art. 108 alin. 2 din T.F.U.E., recunoscută prin jurisprudența C.J.U.E. (Hotărârea Curții de Justiție din 21 noiembrie 1991, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires și alții/Franța, C-354/90,

ECLI:EU:C:1991:440, punctul 14; Hotărârea Curții de Justiție din 15 decembrie 2005, Unicredititaliano, C-148/04, ECLI:EU:C:2005:774, punctul 42). În acest sens, C.J.U.E. nu se pronunță prima facie asupra compatibilității ajutorului de stat cu normele comunitare și nici instanțele naționale nu sunt competente pentru a se pronunța asupra compatibilității unui ajutor de stat cu piața internă (Hotărârea din 7 aprilie 2022, KW și SG, C-102/21 și C-103/21, EU:C:2022:272, punctul 58).

80. Cu toate acestea, C.J.U.E. a arătat că instanțele naționale asigură protecția drepturilor justițiabililor în cazul încălcării obligației de notificare prealabilă la Comisie a ajutoarelor de stat prevăzute la articolul 108 alineatul (3) ultima teză T.F.U.E. (Hotărârea din 7 aprilie 2022, KW și SG, C-102/21 și C-103/21, EU:C:2022:272, punctul 59).

81. Mai exact, instanțele naționale au competența de a interpreta noțiunea de ajutor de stat și de a stabili dacă o măsură adoptată de un stat membru reprezintă sau nu un ajutor de stat (Hotărârea Curții de Justiție din 21 noiembrie 1991, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires și alții/Franța, C-354/90, ECLI:EU:C:1991:440, punctul 10; Hotărârea Curții de Justiție din 5 octombrie 2006, Transalpine Ölleitung in Österreich, C-368/04, ECLI:EU:C:2006:644, punctul 39).

82. În acest scop, Curtea Europeană a arătat că, prin mecanismul hotărârii preliminare, în materia ajutoarelor de stat, poate să furnizeze instanței de trimitere elementele de interpretare care să îi permită să stabilească dacă o măsură națională poate fi calificată drept „ajutor de stat”, în sensul dreptului Uniunii (Hotărârea din 22 ianuarie 2022, Fondul Proprietatea, C-179/20, EU:C:2022:58, punctul 83).

83. Curtea a arătat că instanțele naționale pot fi sesizate cu litigii care să le oblige să interpreteze și să aplice noțiunea de „ajutor”, prevăzută la articolul 107 alineatul (1) T.F.U.E., în special în scopul de a determina dacă o măsură de stat ar fi trebuit sau nu să fie supusă procedurii de control prealabil prevăzute la articolul 108 alineatul (3) T.F.U.E. și, dacă este cazul, de a verifica dacă statul membru în cauză s-a conformat acestei obligații (Hotărârea din 22 ianuarie 2022, Fondul Proprietatea, C-179/20, EU:C:2022:58, punctul 84).

84. Curtea mai reține că obligația de a nu implementa un ajutor înainte de a notifica Comisia și înainte ca aceasta să desfășoare examinarea preliminară în temeiul art. 108 alin. 3 T.F.U.E. are efect direct (Hotărârea din 15 iulie 2004, Pearle BV, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, punctele 30-32).

85. Or, exact aceasta este situația în cauză, unde reclamanta invocă faptul că măsura supraimpozitării reprezintă un ajutor de stat, pentru care statul membru nu s-a conformat obligației de a declanșa procedura de control prealabil prevăzută la art. 108 alin. 3 T.F.U.E. în vederea examinării compatibilității ajutorului de stat cu piața internă și că deși instanța națională nu poate decide cu privire la compatibilitatea ajutorului cu piața internă, aceasta fiind de competența Comisiei, aceasta trebuie, totuși, să considere că ajutorul este nelegal atunci când nu a fost notificat conform art. 108 alin. (3) TFUE întrucât efectul direct al art. 108 alin. (3) TFUE impune ca drepturile persoanei să fie protejate în acest fel.

86. Prin urmare, întrucât reclamanta urmărește este ca instanța națională să constate că prevederile OUG nr. 27/2022 (forma aplicabilă până la 14.07.2022 cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022) și ale Legii nr. 206/2022 instituie unui ajutor de stat în mod ilegal, sunt necesare îndrumările instanței europene cu privire la criteriile de evaluare a unui potențial ajutor de stat, în special criteriul avantajului selectiv instituit prin măsura criticată, invocat față de faptul că măsura supraimpozitării nu s-a aplicat anumitor categorii determinate de producători de energie electrică. În acest sens, conform jurisprudenței CJUE, instanțele naționale trebuie să garanteze justițiabililor că se vor deduce toate consecințele unei încălcări ale art. 108 alin. (3) din TFUE.

b. A doua întrebare. 2. Dispozițiile art. 3 alin. (1) și (4), ale art. 9 alin. (2), precum și ale art. 58 lit. (b) -(d) din Directiva (UE) 2019/944 și ale art. 3 lit. (f), (g) (i) și (n) din Regulamentul 2019/943, conform cărora statele membre trebuie să asigure condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit suplimentar doar în sarcina anumitor producători de energie electrică, inclusiv cei din surse regenerabile, cu excluderea anumitor categorii de producători de la plata impozitului, deși toți producătorii de energie electrică se află într-o situație comparabilă, având în vedere, printre altele, veniturile comparabile obținute din vânzarea energiei electrice?

87. Interpretarea Curții este necesară pentru a se stabili compatibilitatea impozitului impus doar în sarcina anumitor producători de energie electrică cu principiile generale ale egalității și nediscriminării, precum și cu obligația statelor membre de a asigura condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică.

88. Egalitatea presupune excluderea discriminării și acordarea unui tratament egal al persoanelor aflate în situații identice și comparabile.

89. În primul rând, unul dintre principalele obiective ale Uniunii Europene este reprezentat de combaterea discriminării consumatorilor, a lucrătorilor sau a întreprinderilor.

90. De exemplu, în cauza C-1/93, Halliburton Services BV împotriva Staatssecretaris van Financien, Curtea a afirmat că normele privind egalitatea se aplică pentru orice formă de discriminare, chiar și pentru o formă disimulată: „[...] rezultă din jurisprudența Curții (a se vedea Hotărârea din 13 iulie 1993, ommerzbank, C-330/91, Rec., p. I - 4017, punctul 14) că normele privind tratamentul egal interzic nu numai discriminarea evidentă pe bază de naționalitate, sau, în cazul societăților, pe baza sediului, ci și toate formele disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc, de fapt, la același rezultat.”

91. Totodată, în opinia Curții de la Luxemburg, în cauzele conexe C-443/04 și C-444/04 (Solleveld și Van den Hout-van Eijmsbergen), principiul egalității de tratament nu impune doar ca situațiile identice să fie tratate identic, ci și situațiile similare să fie tratate identic. În cazul în care o situație nu este identică, o activitate poate fi privită ca similară numai în măsura în care este de calitate echivalentă din punctul de vedere al destinatarilor.

92. Ca o aplicare a principiului egalității la nivelul Uniunii Europene, a fost dezvoltat principiul neutralității fiscale ce impune statelor membre obligația de a nu crea discriminări nejustificate între contribuabili.

93. Neutralitatea fiscală reprezintă o expresie particulară a principiului egalității, aplicabil în domeniul special al fiscalității.

94. Importanța acestui principiu a fost subliniată de CJUE într-o serie de cauze și anume: În cauza C-309/06, Marks & Spencer pic c. Commissioners of Customs & Excise, la pct. 49, Curtea a subliniat faptul că principiul neutralității fiscale constituie, în materie fiscală, expresia principiului egalității de tratament: „ în al doilea rând, trebuie amintit că principiul neutralității fiscale constituie, în materie de TVA, expresia principiului egalității de tratament (Hotărârea din 8 iunie 2006, L.U.P., C-106/05, Rec., p. I-5123, punctul 48 și jurisprudența citată). Cu toate acestea, deși nerespectarea principiului neutralității fiscale nu poate fi avută în vedere decât între operatorii economici concurenți, după cum s-a amintit la punctul 47 din prezenta hotărâre, încălcarea principiului general al egalității de tratament poate fi caracterizată, în materie fiscală, prin alte tipuri de discriminări, care afectează operatori economici care nu sunt în mod necesar concurenți, dar se găsesc totuși într-o situație comparabilă în alte privințe.”; În cauza C-481/98, Comisia/Franța, la pct. 21, având ca obiect tratarea mărfurilor similare care sunt, așadar, în concurență unele cu altele, în mod diferit din punctul de vedere al TVA, Curtea a reținut: „rezultă că introducerea și menținerea unei cote de 2,1% pentru medicamentele rambursabile, în timp ce livrarea de medicamente nerambursabile este grevată de o cotă de 5,5%

sunt admisibile numai în măsura în care se respectă principiul neutralității fiscale inerent sistemului comun al TVA și cu respectarea căruia statele membre trebuie să transpună A Șasea Directivă [...]. Acest principiu se opune, în special, ca mărfurile similare care sunt, așadar, în concurență unele cu altele, să fie tratate în mod diferit din punctul de vedere al TVA [...].”

95. Dacă atât forul legiuitor, cât și forul judecătoresc au stabilit, cu ocazia impunerii TVA, importanța acestui principiu, rezultă că și în cazul de față acest principiu trebuie să fie pe deplin aplicabil.

96. În același sens, interzicerea discriminării (atât a discriminării directe, cât și indirecte) este reglementată și în art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

97. De asemenea, în cauza Broeks contra Olanda, s-a afirmat că principiul general al egalității în fața legii „interzice orice discriminare de drept sau de fapt în toate domeniile ce țin de autoritatea și de protecția puterilor publice.”

98. În domeniul specific al sectorului energetic, prevederile comunitare reglementează obligația statelor membre de a asigura condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică (art. 3 din Directiva 2019/944), precum și de a nu denatura concurența prin crearea unui dezavantaj concurențial în defavoarea anumitor participanți la piață.

99. Prin prevederile OUG nr. 27/2022, s-a stabilit impozitarea numai a venitului suplimentar realizat de anumite categorii de producători de energie electrică, inclusiv din surse regenerabile, cu excluderea de la obligația plății acestui impozit a producătorilor de energie electrică care pun capacitățile de producție în funcțiune „după data intrării în vigoare a OUG nr. 27/2022”, a „producătorilor de energie electrică care se află în portofoliul statului român sau care sunt titulari de acorduri petroliere”, precum și a „companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare”.

100. Reclamanta a invocat că măsurile impuse prin O.U.G. nr. 27/2022 sunt de natură să încalce principiul egalității și principiul nediscriminării întrucât legea prevede un regim fiscal diferit între producătorii de energie electrică din surse regenerabile și alte categorii de producători (care se află în situații similare), creându-se un tratament inegal și discriminatoriu, fără a justifica, însă, necesitatea sau oportunitatea unor astfel de diferențieri și, respectiv, discriminări. A mai invocat că deși producătorii menționați anterior sunt exceptați de la plata impozitului, toți producătorii de energie electrică activează pe aceleași piețe la nivel european și/sau național, fiind astfel concurenți și aflându-se într-o situație comparabilă și în acest context, producătorii care nu sunt supuși acestui impozit excesiv dobândesc un avantaj competitiv insurmontabil față de entitățile care au obligația plății impozitului și astfel, un tratament diferit aplicat unor operatori aflați în situații comparabile conduce la instituirea unui regim selectiv și discriminatoriu, fiind astfel restricționată totodată concurența.

101. În baza art. 3 alin. (1) și (4) din Directiva (UE) 2019/944, România trebuie să se asigure că dreptul său intern nu împiedică în mod nejustificat investițiile în producerea, în special variabilă și flexibilă, a energiei electrice, iar întreprinderile din domeniul energiei electrice fac obiectul unui tratament nediscriminatoriu.

102. Reclamanta a invocat că obligația fiscală extrem de excesivă impusă în sarcina producătorilor de energie electrică din surse regenerabile reprezintă un adevărat obstacol în calea dezvoltării proiectelor în acest domeniu, proiecte care necesită atragerea unor surse semnificative de capital, cu un impact semnificativ asupra transparenței normelor legale și asupra comportamentului concurențial.

103. În baza art. 3 pct. n) din Regulamentul 2019/943, normele naționale trebuie să respecte evaluările efectuate de producătorii de energie electrică cu privire la viabilitatea economică și financiară a operațiunilor lor.

104. În cazul de față, reclamanta a arătat că în pofida evaluărilor optimiste efectuate de producătorii de energie electrică din surse regenerabile (bazate pe cadrul legislativ anterior OUG

Conform cu înscrisul
GREFIER

nr. 27/2022), acestea au fost denaturate și influențate în mod drastic prin impunerea imprevizibilă a impozitului.

105. Prin raportare la finalitatea art. 58 lit. c) din Directiva 2019/944, trebuie amintit că o măsură de intervenție publică asupra prețurilor de vânzare a energiei electrice este o măsură care, prin însăși natura sa, constituie un obstacol în calea realizării unei piețe interne operaționale a energiei electrice (și, deci, o restricție la comerțul între Statele membre). Așadar, aceasta impune Statelor membre să nu adopte măsuri naționale prin care să reglementeze prețul energiei electrice, ci, din contră, să asigure formarea acestuia la nivelul cererii și al ofertei.

106. Or, în cauză, reclamantă invocă faptul că un impozit asupra venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh reprezintă o măsură care denaturează prețul energiei electrice, contrar Directivei 2019/944.

107. Drept urmare, se impune sesizarea C.J.U.E. în vederea determinării dacă actele normative europene care reglementează principiile egalității și nediscriminării, precum și obligația statelor membre de a asigura condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică se opun instituirii de către statele membre a unui impozit precum cel reglementat prin OUG nr. 27/2022.

c. A treia întrebare. 3. Dispozițiile art. 49, 56 și 63 T.F.U.E., respectiv ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit discriminatoriu și în quantum excesiv doar anumitor producători de energie electrică (inclusiv celor din surse regenerabile), cu excluderea altor categorii de producători?

108. Întrebarea vizează efectele produse de măsura impozitării asupra libertății de stabilirea, a libertății de circulație a serviciilor, precum și a libertății de circulație a capitalurilor, în condițiile în care aceasta ar putea descuraja Grupul Engie, din care face parte și societatea reclamantă, să mai desfășoare activități de producție a energiei electrice din surse regenerabile pe teritoriul României.

109. Interpretarea Curții este necesară pentru soluționarea cauzei având în vedere că în prezenta cauză, se pune problema unui caracter disproporționat / nejustificat al impozitului stabilit discriminatoriu unei singure categorii de producători de energie electrică.

110. Reclamanta a invocat că măsura criticată reprezintă o restricție interzisă de art. 49, art. 56 și art. 63 din T.F.U.E., raportat în special la quantumul ridicat al impozitului instituit.

111. Deși impozitarea directă ca atare, în care se încadrează prezentul impozit, nu intră în competența Uniunii, Statele membre trebuie totuși să își exercite competențele care le rămân, ținând seama de dreptul Uniunii din care fac parte, în special libertăți fundamentale.

112. Avocatul general Mayras a arătat în Cauza 33/74, Van Binsbergen, că principiul egalității de tratament pe criteriul cetățeniei stă, în egală măsură, la baza dispozițiilor din Tratat referitoare la lucrători, servicii și stabilire.

113. În aparență, art. 49 TFUE acordă drepturi numai persoanelor dintr-un Stat membru diferit față de Statul membru al cărui cetățeni sunt. Acesta pare să interzică discriminarea și să sugereze că cerințele sale sunt satisfăcute în cazul în care persoana care exercită dreptul de stabilire este tratată în același mod cu cetățenii. Cu toate acestea, art. 49 TFUE a primit o interpretare extensivă în privința acestor două aspecte: cetățenii pot, în împrejurări corespunzătoare, să valorifice art. 49 TFUE împotriva propriului Stat, iar acest articol interzice nu numai tratamentul inegal, ci și obstacolele inutile în calea libertății de stabilire

114. Potrivit art. 54 TFUE, de libertatea de stabilire, pe care art. 49 TFUE o recunoaște resortisanților Uniunii, este legat dreptul societăților, constituite în conformitate cu legislația unui Stat membru și care au sediul social, administrația centrală sau locul principal de

desfășurare a activității în cadrul Uniunii, de a-și desfășura activitatea în alte state membre prin intermediul unei filiale, al unei sucursale sau al unei agenții.

115. Din perspectiva liberei circulații a capitalurilor, este clar că art. 63 TFUE acoperă nu numai măsurile discriminatorii pe criteriul naționalității, ci și măsurile care ar putea împiedica mișcările de capital, chiar dacă nu sunt discriminatorii.

116. Art. 63 TFUE i s-a recunoscut efectul direct în Cauza Sanz de Lera. CJUE a statuat că acesta prevede o interdicție clară și necondiționată, pentru care nu era necesară nicio măsură de interpretare.

117. Astfel, trebuie să fie considerate restricții privind libertatea de stabilire toate măsurile care interzic, îngreunează sau fac mai puțin atractivă exercitarea acestei libertăți, în principiu, aceasta include discriminarea, dar și restricțiile nediscriminatorii.

118. Potrivit jurisprudenței CJUE, toate normele adoptate de Statele membre care pot constitui un obstacol, direct sau indirect, efectiv sau potențial, în calea comerțului intracomunitar trebuie să fie considerate măsuri cu efect echivalent cu restricții cantitative. O măsură națională contrară libertăților prevăzute în Tratat poate fi justificată pentru motive imperative, cu condiția ca măsura să fie proporțională cu obiectivul legitim urmărit.

119. Potrivit Curții de la Luxemburg, atunci când măsurile naționale reprezintă o derogare de la libertățile fundamentale, autoritățile naționale trebuie să demonstreze că aceste măsuri sunt în concordanță cu principiul proporționalității, adică sunt necesare pentru atingerea obiectivului declarat și că acel obiectiv nu poate fi atins prin interdicții sau restricții mai puțin extinse sau care afectează mai puțin comerțul în Uniunea Europeană.

120. În această privință, motivele care pot fi invocate de un stat membru ca justificare trebuie să fie însoțite de mijloace de probă adecvate sau de o analiză a caracterului adecvat și proporțional al măsurii restrictive adoptate și de probe specifice care să susțină argumentele sale. Aceste justificări nu pot fi de natură economică.

121. În cazul de față, orice producător de energie electrică din surse regenerabile care ar dori să pătrundă/să își mențină activitatea pe piața energiei din România ar trebui să se supună cuantumului excesiv al acestui impozit, ceea ce face ca România să reprezinte o piață neatractivă pentru producerea de energie „curată”. Deși România reprezintă o țară cu potențial masiv în domeniul producerii de energie regenerabilă, din cauza impozitării, în fapt, România îngreunează libertatea de stabilire. Mai mult, cuantumului excesiv conduce implicit și la confiscarea unei părți din profit.

122. Raportat la cuantumului impozitului și la diferențele în funcție de sursa de producție utilizată, reclamanta a invocat faptul că este descurajată să-și mențină activitatea pe piața energiei electrice bazate pe surse regenerabile din România.

123. În mod corelativ cu cele trei libertăți, reclamanta a invocat art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe care Curtea îl poate analiza în contextul dreptului Uniunii aplicabil cauzei.

d. A patra întrebare. 4. Anterior Regulamentului 2022/1854, Directiva (UE) 2019/944 și Regulamentul nr. 2019/943 trebuie interpretat în sensul că se opun unei reglementări naționale care echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngreunarea libertății de fixarea prețului de vânzare?

124. În cauză se pune problema calificării impozitului instituit ca reprezentând o măsură ce echivalează cu o fixare a prețului de vânzare sau o îngreunare a libertății de fixare a prețului de vânzare, care ar putea fi în contradicție cu dispozițiile Directivei (U.E.) 2019/944 și ale Regulamentului nr. 2019/943. Astfel, interpretarea Curții este necesară pentru a se stabili, în ce măsură reglementarea națională are un impact semnificativ asupra comportamentului pe piață și afectează formarea liberă a prețurilor, așa cum prevede Directiva 2019/944 și Regulamentul

Conform cu originalul
GREIER

2019/943. Aceste probleme trebuie raportate la cadrul normativ anterior Regulamentului (U.E.) 2022/1854 al Consiliului din 6 octombrie 2022 privind o intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L1.261/1/07.10.2022, și care a intrat astfel în vigoare ulterior perioadei de aplicare a impozitului instituit.

125. Reclamanta a arătat că o măsură de intervenție publică asupra prețurilor de vânzare a energiei electrice este o măsură care, prin însăși natura sa, constituie un obstacol în calea realizării unei piețe interne operaționale a energiei electrice (și, deci, o restricție la comerțul între statele membre) în contextul în care, prin raportare la finalitatea Directivei 2019/944, aceasta impune Statelor membre să nu adopte măsuri naționale prin care să reglementeze prețul energiei electrice, ci, din contră, să asigure formarea acestuia la nivelul cererii și al ofertei.

126. În plus, în Comunicarea Comisiei din 13.10.2021 privind „un set de măsuri de acțiune și de sprijin pentru abordarea creșterii prețurilor energiei” se arată că: Uniunea Europeană, ca multe alte regiuni ale lumii, se confruntă în prezent cu o creștere vertiginoasă a prețurilor la energie. Această creștere este o sursă importantă de îngrijorare pentru cetățeni și întreprinderi, pentru instituțiile europene și pentru guvernele din Europa întreagă; Comisia Europeană intenționează să adopte o serie de măsuri pe termen mediu pentru a asigura o mai bună pregătire în caz de fluctuații ale prețului gazelor și, în același timp, pentru a reduce dependența UE față de combustibilii fosili; Directiva 2003/96/CE din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (în continuare „Directiva privind impozitarea energiei”) permite statelor membre să aplice scutiri fiscale sau cote reduse ale taxelor și impozitelor pentru energia electrică, gazele naturale, cărbunile și combustibilii solizi utilizați de gospodării. Statele membre pot aplica aceste scutiri sau reduceri ale cotei de impozitare direct, prin intermediul unei rate diferențiate sau prin rambursarea integrală sau parțială a taxelor și impozitelor datorate. Aceste cote reduse de impozitare trebuie să fie acordate unor beneficiari specifici și trebuie să evite să provoace denaturări ale pieței; Propunerea de revizuire a Directivei privind impozitarea energiei, prezentată în iulie 2021, vizează modernizarea impozitării energiei în UE prin alinierea acesteia la obiectivele UE în materie de climă și prin asigurarea echității sociale; Intervențiile sub formă de ajutor ar trebui să fie neutre din punct de vedere tehnologic și să nu fie discriminatorii pentru întreprinderile aflate într-o situație comparabilă. De asemenea, acestea nu ar trebui să submineze eficiența mecanismelor existente bazate pe piață și ar trebui să fie aliniate la obiectivele generale de decarbonizare și la cele cuprinse în planurile naționale privind energia și clima; Comisia a propus recent revizuirea Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie, astfel încât să se extindă posibilitățile de care dispun Statele membre de a acorda sprijin financiar pentru protecția climei și decarbonizarea întregii economii. Noile norme, care se preconizează că vor intra în vigoare anul viitor, vor reduce ponderea utilizării combustibililor fosili, vor preveni deprecierea activelor, vor permite introducerea unor scheme de finanțare a noilor tehnologii, cum ar fi cele legate de stocare și de hidrogenul din surse regenerabile, și vor facilita finanțarea măsurilor de eficiență energetică; Tranziția către o energie curată este cea mai bună poliță de asigurare împotriva șocurilor asupra prețurilor precum cel cu care se confruntă UE în prezent.

127. Reclamanta a mai invocat că având în vedere perioada de aplicare, anterior intrării în vigoare a Regulamentului 2022/1854, un impozit asupra venitului suplimentar realizat de anumiți producători de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh reprezintă o măsură care denaturează în mod evident prețul energiei electrice perceput de către producători și reprezintă o intervenție în formarea prețurilor pe piața angro de energie, contrar Directivei 2019/944 și a Regulamentului 2019/943.

128. Reclamanta a mai invocat că impozitul reglementat de OUG nr. 27/2022 asupra veniturilor producătorilor care depășesc un nivel de 450 lei/MWh încalcă în mod flagrant limitele intervenției în prețurile de furnizare, având în vedere că: impune prețuri plafonate pe piața angro, iar nu pe piața de retail, care excede, de plano, categoria consumatorilor casnici; stabilește indirect prețuri plafonate pentru consumatorii noncasnici, în afara limitelor permise de Directivă.

129. Singura excepție de la regula instituită de Directiva 2019/944 a fost introdusă prin prevederile Regulamentului 2022/1854. Cu toate acestea, acest Regulament a intrat în vigoare și a permis o astfel de excepție începând cu data de 07 octombrie 2022, nefiind astfel incident în ceea ce privește impozitul reglementat de OUG nr. 27/2022 în perioada aprilie - august 2022.

130. Art. 5 din Directiva 2019/944 prevede că anumite condiții trebuie întrunite pentru a justifica impunerea obligațiilor de serviciu public (condiții și în jurisprudența de principiu, Cauza C-265/08, Federutility), precum: măsura trebuie să fie justificată de un interes economic general și să fie limitată la consumatorii vulnerabili sau afectați de sărăcie energetică; măsura trebuie să respecte principiul proporționalității; măsura trebuie să fie clar definită, transparentă, nediscriminatorie, ușor de verificat și să garanteze întreprinderilor din domeniul energiei electrice din Uniune accesul egal la consumatorii naționali.

131. S-a mai arătat că impozitul reglementat de OUG 27/2022 (forma aplicabilă până la 14.07.2022 cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022) și de Legea nr. 206/2022 nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prealabile pentru exercitarea dreptului Statelor membre de a impune limitări legislative suplimentare celor trasate de Regulamentul 1854/2022 și, de fapt, reprezintă exact tipul de măsură împotriva căreia preambulul Regulamentului avertizează, respectiv una dintre „măsurile naționale neordonate [care] ar putea afecta funcționarea pieței interne a energiei, punând în pericol securitatea aprovizionării și conducând la noi creșteri de prețuri.” Așadar, prin instituirea impozitului în sarcina producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, în lipsa oricărei justificări a cuantumului de 80% și a sumei de 450 lei/MWh, care, în mod teoretic, ar trebui să acopere costurile de producție și de investiție, Statul Român a depășit în mod evident ceea ce era necesar pentru a proteja consumatorii. De asemenea, modul de instituire a impozitului conduce la o dublă impozitare a veniturilor producătorilor, venituri care sunt de asemenea impozabile și din perspectiva impozitului de profit stabilit de Codul Fiscal.

132. Reclamanta a mai invocat că instituirea impozitului este o măsură inutilă și disproporționată, în contextul în care pentru consumatori Statul Român a ales să introducă un sistem de compensare și plafonare a prețurilor pentru furnizare către aceștia. Măsura instituirii impozitului nu este adecvată scopului pretins a fi urmărit, și anume intervenția statului pe piața de energie electrică care să minimizeze într-o măsură adecvată impactul negativ generat de creșterea prețului pe piețele de energie electrică și gaze naturale, pentru a se putea reduce efectele negative asupra persoanelor consumatoare de energie electrică sau gaze naturale. Măsura nu este clar definită, transparentă și nediscriminatorie, deoarece, în esență, atât nivelul prețului, cât și nivelul impozitării nu pot fi (ușor) verificate ori previzionate. Impozitul a fost introdus în lipsa unui studiu care să precizeze modul de determinare a pragului de 450 lei/MWh peste care se aplică sau cuantumului de 80% al impozitului sau impactul pe care această nouă obligație îl va avea asupra producătorilor de energie din surse regenerabile.

133. Directiva 2019/944 menționează în mod expres faptul că reglementarea prețurilor pentru furnizarea energiei constituie o măsură care denaturează în mod fundamental concurența. Chiar dacă reglementarea OUG nr. 27/2022 nu introduce în mod direct un plafon de preț, aceasta are un impact semnificativ asupra comportamentului pe piață și afectează formarea liberă a prețurilor, așa cum prevede Directiva 2019/944 și Regulamentul 2019/943.

e. A cincea întrebare. 5. Principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiul „poluatorul plătește”, precum și (b) art. 2 alin. (i) și art. 4 din Regulamentul UE 2021/1119 coroborat cu art. 191 alin. 2 din TFUE, respectiv art. 3 alin. (1), (3) și (4) din Directiva 2018/2001, reglementând obiectivele de neutralitate climatică instituite de Uniunea Europeană, trebuie interpretate că se opun unei legislații naționale care aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei? În caz afirmativ, care sunt criteriile care trebuie respectate la determinarea aceluia impozit, pentru a fi respectate principiile mai sus enunțate?

134. În cauză au fost invocate principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă, precum și principiul poluatorul plătește, instituite prin art. 191 par. 2 T.F.U.E., fiind necesar a se stabili dacă acestea au efect direct și dacă sunt încălcate prin implementarea unui impozit care se aplică producătorilor de energie electrică din surse regenerabile și nu producătorilor de energie electrică pe bază de combustibili fosili.

135. Totodată, au fost invocate dispozițiile Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, arătându-se că impozitul criticat contravine politicii U.E. în materia de taxare a energiei. Au fost indicate și obiectivele europene privind realizarea neutralității climatice, asumate prin Pactul verde european- publicat de Comisia Europeană la 11 decembrie 2019, care ar fi încălcate prin măsura supraimpozitării, cu precădere, a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, chiar și pentru o perioadă limitată în timp.

136. Prin urmare, interpretarea Curții este necesară pentru a stabili, în ce măsură prevederile art. 15 din OUG nr. 27/2022 și a Anexei nr. 6 la OUG nr. 27/2022 (forma aplicabilă până la 14.07.2022 cât și forma aplicabilă începând cu 14.07.2022) și ale Legii nr. 206/2022 : încalcă obligațiile statului referitoare la obiectivele europene în ceea ce privește realizarea neutralității climatice până în 2030 și 2050 conform Regulamentului nr. 2021/1119 și Directivei nr. 2019/2001; încalcă obligațiile statului rezultate din politica Uniunii Europene în materie de taxare a energiei, aducând astfel atingere principiilor precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiului „poluatorul plătește”, stabilite prin dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) și art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 2021/1119, coroborate cu art. 191 alin. (2) TFUE.

f. A șasea întrebare. 6. Dispozițiile art. 401 din Directiva TVA 2006/112/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale de tipul celei instituite de OUG nr. 27/2022, care impune un impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice?

137. Interpretarea Curții este necesară pentru a clarifica dacă dispozițiile art. 401 din Directiva TVA împiedică impunerea unui impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice, având în vedere că impunerea impozitului nu ia în considerare achizițiile realizate de producători pentru îndeplinirea obligațiilor contractate și nu ține seama de costurile aferente activității sale, acesta aplicându-se venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh.

138. Reclamanta a invocat că potrivit prevederilor Dreptului Uniunii Europene mai sus menționate, stabilirea unui impozit pe cifra de afaceri este contrară art. 401 din Directiva TVA, iar în cazul de față, impozitul instituit prin OUG nr. 27/2022 și impus prin Declarațiile de impunere și prin Ordinul nr. 856/2022 este în fapt un impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice și care nu are în vedere costurile înregistrate de producători și că în această privință, este relevant și faptul că prevederile legale menționează specifică faptul că nu se scad/nu se iau în considerare la stabilirea impozitului „cheltuielile efective de producție pentru obținerea unui MWh de energie electrică”, taxând, în esență, prin

acest impozit suplimentar „veniturile obținute din vânzarea energiei electrice cu livrare fizică din producția proprie”.

VI. CU PRIVIRE LA CONDIȚIILE NECESARE PENTRU SESIZAREA C.J.U.E.

139. Condiția pertinentei întrebărilor preliminare pentru soluționarea cauzei a fost detaliată în punctul anterior, pentru fiecare întrebare în parte.

140. Întrebările vizează incidența regulilor U.E. privind ajutorul de stat, compatibilitatea impozitului cu libertățile fundamentale, cu principiile generale de drept UE, precum și cu politicile în materie de taxare a energiei regenerabile/angajamentele privind neutralitatea climatică.

141. În esență, sesizarea C.J.U.E. cu întrebările preliminare este necesară, iar răspunsul CJUE este util: pentru a clarifica dacă impunerea unui impozit în sarcina exclusivă a anumitor producători de energie electrică, inclusiv din surse regenerabile, și excluderea altor categorii de la plata acestuia reprezintă un ajutor de stat supus obligației de notificare în sensul dispozițiilor de drept unional; dacă nu se instituie cel puțin o discriminare între aceștia și ceilalți producători de energie electrică, în condițiile în care (i) toți producătorii de energie electrică se află într-o situație comparabilă, (ii) anumiți producători de energie electrică (inclusiv din surse regenerabile) plătesc un impozit, iar alte categorii de producători de energie electrică sunt scutiți de la plata acestuia, iar (iii) Statul nu a oferit nicio justificare obiectivă pentru diferențele de tratament; pentru a clarifica dacă quantumul excesiv al impozitului se opune dispozițiilor privind libertatea de stabilire și de prestare de servicii și dreptului de proprietate, astfel cum este prevăzut în Cartă; pentru a clarifica dacă practica autorității legislative/administrative de a impune un impozit pentru venitul suplimentar obținut peste un anumit plafon, care echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare, este contrară dispozițiilor UE în materie de energie electrică; pentru a clarifica dacă principiile de drept UE împiedică impunerea unui impozit care aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice până în 2050 și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei; pentru a clarifica dacă dispozițiile art. 401 din Directiva TVA împiedică impunerea unui impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice,

142. Având în vedere faptul că în speța de față este solicitată interpretarea conformității unor dispoziții naționale, cât și a practicii unei autorități naționale cu prevederile din TFUE/Directiva (UE) 2019/944/principiile generale de drept UE, există în mod incontestabil un element de legătură cu dreptul Uniunii, a cărui clarificare este esențială pentru soluționarea cauzei. Curtea s-a declarat competentă să se pronunțe asupra cererilor preliminare în cazuri în care situația de fapt viza aplicarea unor principii de drept UE care, în lipsa aplicării lor, ar fi condus la ineficacitatea dreptului UE, respectiv la încălcarea efectivității și priorității acestuia.

143. Prevederile dreptului comunitar relevante în prezenta cauză stabilesc reguli obligatorii cu privire la funcționarea pieței de energie în cadrul spațiului comunitar, inclusiv cu privire la modalitatea de stabilire a prețurilor pe piețele angro de energie și fluxurile transfrontaliere de energie și care, potrivit art. 148 alin. (2) din Constituția României, au caracter prioritar față de dispozițiile contrare interne. Prin urmare, având în vedere că în cauza de față dispozițiile dreptului Uniunii Europene sunt de aplicare directă și prioritară, interpretarea corectă și coerentă a dreptului comunitar este esențială pentru dezlegarea cauzei.

144. Având în vedere că C.J.U.E. are plenitudine de competență în ceea ce privește interpretarea uniformă a tratatelor, regulamentelor și directivelor Uniunii, potrivit art. 267 din TFUE, iar în cauza de față există o poziție divergentă în ce privește aplicarea prevederilor U.E., sesizarea C.J.U.E. în vederea clarificării modalității de aplicare a normelor europene este imperativă.

Conform cu
GREFI

145. Mai departe, Curtea de Apel reține că situația de fapt prezentată în cadrul prezentei încheieri este una concretă, măsura criticată de reclamantă fiind aplicată efectiv de Statul Român, astfel că întrebările formulate nu au un caracter ipotetic.

146. Raportat la criteriile stabilite de C.J.U.E. prin hotărârea pronunțată în cauza C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, Srl CILFIT și Lanificio di GavardoSpA c. Ministerul Sănătății, instanța reține că problemele ridicate nu au făcut deja obiectul unei decizi preliminare într-o cauză similară și că nu au fost analizate printr-o jurisprudență stabilită a Curții Europene.

147. În aceeași măsură, aplicarea corectă a dreptului european nu se impune în cauză cu asemenea evidență, încât să nu lase loc de nicio îndoială rezonabilă cu privire la modul de rezolvare a problemelor ridicate.

148. Curtea de Apel reiterează faptul că în cauză, pentru dezlegarea cauzei, este necesară o interpretare corectă a dreptului european invocat. Îndrumările de interpretare oferite de C.J.U.E. vor fi avute în vedere apoi de instanță, la soluționarea cauzei, fără însă ca prin acestea să se verifice în concret temeinicia sau netemeinicia susținerilor părților. Contrar susținerilor părților, Curtea reține că îndrumările generale oferite de C.J.U.E. vor fi aplicate în cauză, fără ca instanței europene să i se solicite o soluționare concretă a cauzei, aceasta din urmă fiind competența exclusivă a judecătorului național.

149. C.J.U.E. are competența de a se pronunța doar asupra interpretării sau validității unor dispoziții de drept U.E., plecând de la contextul indicat de instanța de trimitere, orice aspect legat de situația de fapt sau de încadrarea măsurilor de drept intern intrând în competența exclusivă a judecătorului național. Totodată, că în baza unei jurisprudențe constante a C.J.U.E., pentru a da un răspuns util întrebărilor adresate de instanța de trimitere, Curtea poate recurge chiar la interpretarea unor norme de drept U.E. la care instanța națională nu a făcut referire în conținutul întrebării preliminare .

150. După cum reiese din formularea întrebărilor adresate C.J.U.E. și din motivarea încheierii de față, acestea nu vizează o interpretare a dreptului intern care să fie solicitată instanței europene, ci a dreptului UE relevant în materie, acesta urmând a fi aplicat apoi, în concret, cauzei de față de către judecătorul național.

151. Contrar susținerilor părților dispozițiile criticate au legătură cu fondul cauzei, deoarece au stat la baza emiterii Ordinului nr. 856/2022 și a declarațiilor de impunere a cărora anulare a fost solicitată de reclamantă, precum și la stabilirea impozitului pentru lunile aprilie 2022-august 2022 achitat de reclamantă și solicitat a fi restituit ca urmare a constatării nelegalității actelor administrative. Motivul principal de anulare a Ordinului nr. 856/2022 și a declarațiilor de impunere este reprezentat de nelegalitatea impunerii instituite prin O.U.G. nr. 27/2022, nelegalitate manifestată prin actele administrative contestate, astfel că cererea formulată are legătură directă cu soluționarea cauzei. Totodată, interpretările solicitate vor avea efect la nivelul întregului proces de impozit pe venitul suplimentar, depășind cu siguranță granițele unei singure cauze, nefiind de ignorat nici faptul că este vorba de o piață de maxim interes în această perioadă .

VII. Concluzii.

152. Având în vedere toate considerentele expuse anterior, Curtea de Apel va admite cererea reclamantei, considerând necesară trimiterea unei cereri pentru pronunțarea unei decizii preliminare la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, cu privire la următoarele întrebări:

1. Dispozițiile articolelor 107 și 108 TFUE trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care impune un impozit doar anumitor producători de energie electrică,

precum cei din surse regenerabile, nu tuturor producătorilor de energie electrică, constituie un ajutor de stat acordat celor exceptați, supus obligațiile de notificare?

2. Dispozițiile art. 3 alin. (1) și (4), ale art. 9 alin. (2), precum și ale art. 58 lit. (b) -(d) din Directiva (UE) 2019/944 și ale art. 3 lit. (f), (g) (i) și (n) din Regulamentul 2019/943, conform cărora statele membre trebuie să asigure condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit suplimentar doar în sarcina anumitor producători de energie electrică, inclusiv cei din surse regenerabile, cu excluderea anumitor categorii de producători de la plata impozitului, deși toți producătorii de energie electrică se află într-o situație comparabilă, având în vedere, printre altele, veniturile comparabile obținute din vânzarea energiei electrice?

3. Dispozițiile art. 49, 56 și 63 TFUE, respectiv ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit discriminatoriu și în quantum excesiv doar anumitor producători de energie electrică (inclusiv celor din surse regenerabile), cu excluderea altor categorii de producători?

4. Anterior Regulamentului 2022/1854, Directiva (UE) 2019/944 și Regulamentul nr. 2019/943 trebuie interpretat în sensul că se opun unei reglementări naționale care echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngrădirea libertății de fixarea prețului de vânzare?

5. Principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiul „poluatorul plătește”, precum și (b) art. 2 alin. (i) și art. 4 din Regulamentul UE 2021/1119 coroborat cu art. 191 alin. 2 din TFUE, respectiv art. 3 alin. (1), (3) și (4) din Directiva 2018/2001, reglementând obiectivele de neutralitate climatică instituite de Uniunea Europeană, trebuie interpretate că se opun unei legislații naționale care aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei? În caz afirmativ, care sunt criteriile care trebuie respectate la determinarea aceluși impozit, pentru a fi respectate principiile mai sus enunțate?

6. Dispozițiile art. 401 din Directiva TVA 2006/112/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale de tipul celei instituite de OUG nr. 27/2022, care impune un impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice?

153. În temeiul art. 412 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă, Curtea de Apel va constata suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Totodată, Curtea de Apel va suspenda judecata cauzei și în baza art. 413 alin. 1 pct. 1 c.pr.civ. până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate invocate.

154. Cu referire la cererea de suspendare a judecării în temeiul art.413 alin.(1) pct.1 Cod procedură civilă, Curtea reține că în mod evident soluționarea excepției de neconstituționalitate este de natură a influența modul de soluționare a prezentei cauze, acesta fiind o condiție pentru sesizarea Curții Constituționale. Chiar dacă admiterea excepției de neconstituționalitate deschide reclamantei calea revizuirii, potrivit art509 alin.(1) pct.11 Cod procedură civilă, în cauză se poate dispune și suspendarea judecării în temeiul art.413 alin.(1) pct.1 Cod procedură civilă, dreptul la un proces echitabil, în termen optim și previzibil nefiind afectat. Curtea are în vedere că cererea de suspendare este formulată chiar de reclamantă, prima interesată în soluționarea cauzei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Conform cu originalul
GREFIER

89

Admite cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare în cauza privind pe reclamanta **ALIZEU EOLIAN SA**, cu sediul social în București, bd. Mărășești nr. 4-6, etaj 3, camera 303, Sector 4, având J40/11634/2016 și CUI RO 27214294 și cu sediul de procedură ales în București, str. Barbu Văcărescu nr. 201, etaj 18, Globalworth Tower, Sector 2 la SCA Nestor Nestor Diculescu Kingston Petersen, în contradictoriu cu pârâții **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ**, cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5, **DGRFP BUCUREȘTI - ADMINISTRAȚIA FISCALĂ PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII BUCUREȘTI**, cu sediul în București, str. Speranței nr.40, sector 2, **DGRFP BUCUREȘTI - ADMINISTRAȚIA SECTOR 4 A FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în București, str. Speranței nr.40, sector 2, **MINISTERUL FINANTELOR - DIRECȚIA GENERALĂ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR**, cu sediul în București, bd. Libertății nr.16, sector 5.

În temeiul art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare cu privire la următoarele întrebări:

1. Dispozițiile articolelor 107 și 108 TFUE trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care impune un impozit doar anumitor producători de energie electrică, precum cei din surse regenerabile, nu tuturor producătorilor de energie electrică, constituie un ajutor de stat acordat celor exceptați, supus obligațiilor de notificare?

2. Dispozițiile art. 3 alin. (1) și (4), ale art. 9 alin. (2), precum și ale art. 58 lit. (b) -(d) din Directiva (UE) 2019/944 și ale art. 3 lit. (f), (g) (i) și (n) din Regulamentul 2019/943, conform cărora statele membre trebuie să asigure condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru producătorii de energie electrică, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit suplimentar doar în sarcina anumitor producători de energie electrică, inclusiv cei din surse regenerabile, cu excluderea anumitor categorii de producători de la plata impozitului, deși toți producătorii de energie electrică se află într-o situație comparabilă, având în vedere, printre altele, veniturile comparabile obținute din vânzarea energiei electrice?

3. Dispozițiile art. 49, 56 și 63 TFUE, respectiv ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care se impune un impozit discriminatoriu și în quantum excesiv doar anumitor producători de energie electrică (inclusiv celor din surse regenerabile), cu excluderea altor categorii de producători?

4. Anterior Regulamentului 2022/1854, Directiva (UE) 2019/944 și Regulamentul nr. 2019/943 trebuie interpretat în sensul că se opun unei reglementări naționale care echivalează cu o fixare a prețului de vânzare/o îngrădirea libertății de fixarea prețului de vânzare?

5. Principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiul „poluatorul plătește”, precum și (b) art. 2 alin. (i) și art. 4 din Regulamentul UE 2021/1119 coroborat cu art. 191 alin. 2 din TFUE, respectiv art. 3 alin. (1), (3) și (4) din Directiva 2018/2001, reglementând obiectivele de neutralitate climatică instituite de Uniunea Europeană, trebuie interpretate că se opun unei legislații naționale care aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei? În caz afirmativ, care sunt criteriile care trebuie respectate la determinarea aceluși impozit, pentru a fi respectate principiile mai sus enunțate?

6. Dispozițiile art. 401 din Directiva TVA 2006/112/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale de tipul celei instituite de OUG nr. 27/2022, care impune un impozit pe cifra de afaceri, aplicat asupra veniturilor din vânzarea energiei electrice?

Cu cale de atac odată cu fondul.

În temeiul art. 413 c.pr.civ., respectiv art. 412 alin. 1 pct.7 c.pr.civ suspendă judecata cauzei până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate

invocate, respectiv până la pronunțarea hotărârii preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării judecării.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 28.02.2024.

**Președinte,
Iuliana Ostache**

**Grefier,
Florentina Bălașa**

*Red. Jud. I.O. / 7 ex./25.03.2024
comunicat 5 ex/25.03.2024*

Conform cu originalul
GREFIER
